

CON ONG

SỐ 128

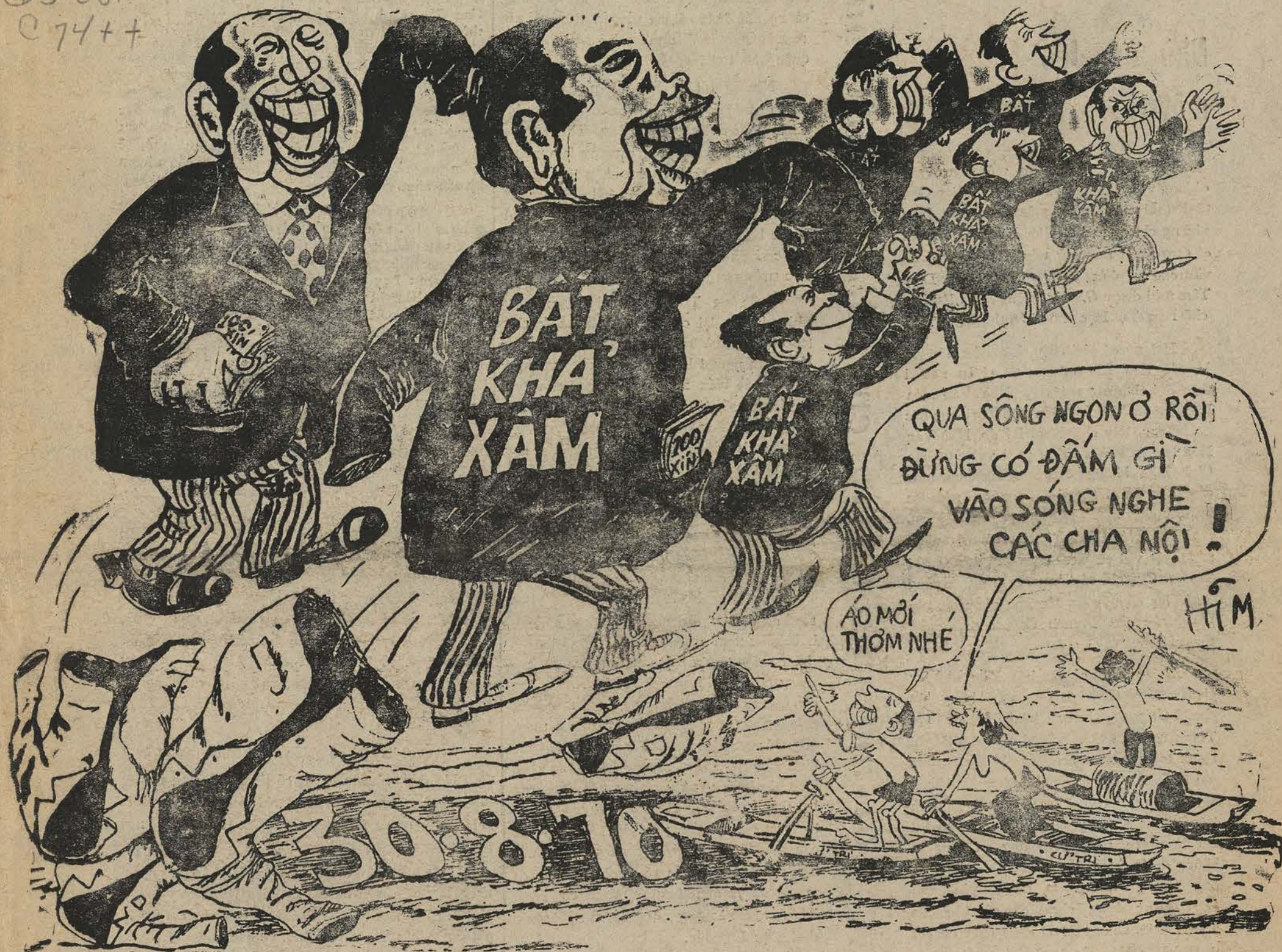
TUẦN LỄ TỪ 03-9
ĐẾN 10-9-1970

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Chủ Nhiệm: NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bếp: MINH VỒ — Địa chỉ liên lạc: 54 VÕ TÁNH. — ỒNG NÓI: 93801

Wason
DS 531
C 74++

THƯ CỬI 30 TÀN NGHỊ SĨ

Những bản hợp ca con cá sống vì nước đã chấm dứt. Bao nhiêu bị gậy cùng với mỏ hôi và có thể nước mắt của các ông, trong những ngày đi ăn mày phiêu, đã được quăng vào dĩ vãng. Bây giờ các ông đã nghiêm nghị nhẩy lên làm Người, với tư cách tràn trề sau những hao hụt lớn ở công Chùa và công Nhà Thờ. Các ông lên làm Người và cử tri "thần mên" của các ông lại âm thầm xuống làm thân con chó.

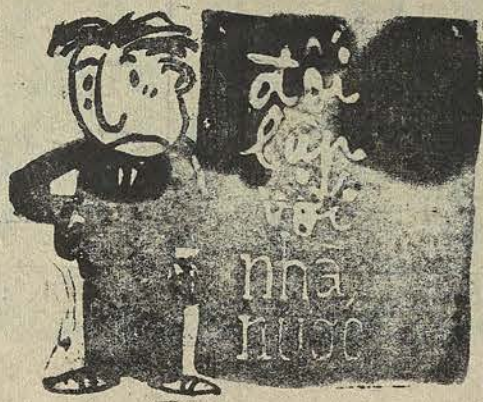
Đối với người dân tất cả chỉ là sự chịu đựng và hy sinh tiếp nối những hy sinh. Người dân đã "dề" ra các ông, thì dù các ông có là quái thai, cũng không thể bỏ các ông được. Bằng chứng là 67 "đứa con" ở Viện dưới, trông rằng giáo dục đã kỹ càng, nào ngờ... dùng một cái, chúng đi lang chạ với phường vô lại đến đối chử hoang và để ra quái thai « luật chơi treo »... Nhưng người dân vẫn không nở tím cổ chúng gửi vào trại Tề Bần. Tức quá họ chỉ chử rửa một hồi cho hả, rồi lại cong lưng đóng thuế để cho chúng dật

nhau ra ngoại quốc du hí. Người dân hy sinh thật nhiều, tuy nhiên không đòi hỏi các ông phải thực hiện được tất cả những điều đao to búa lớn mà các ông đã trót đại hứa. Họ thừa biết các ông đã nói phét, nhưng vẫn đồn phiêu cho các ông. Các ông nếu có chút liêm sỉ, cũng đừng nên xấu hổ về diêm tiết lộ này, vì nói phét nó đã trở thành cái một của các chính khách từ trước tới nay. Hãy cắt liêm sỉ đi vì còn rất nhiều dịp phải xài tới. Người dân, theo Trang Hủi chỉ mong các ông NHỚ dùm 4 điều sau

đây :
— Phải năng đi họp, chứ đừng ăn phải dưa anh Nghị Trương Tiến Đạt cái chày, cái cối rang văng mặt cũng là một hình thức biểu quyết. Không lẽ chửn nghị trường người ta đang hi hục họp, các ông nằm ở nhà chơi trò đực cái, vừa rên vừa "biểu quyết" thì cái "biểu quyết" này có chó nó ngủ.
— Điều gì biết thì hãy nói, không biết thì nên im mồm dựa cột mà nghe, chứ đừng phát ngôn bừa bãi thổi tai người dân lắm.
— Tránh những điều chim chuột không hay như đã xảy

ra lộ lộ ở Viện Dưới và loảng thoảng ở Viện Trên.
— Có nằng bi Mèo, Nhà Nước, nên nâng kín một tí. Đừng có lỏa lồ như ông Nghị Đỗ Quang Giai nâng bi đảng Nixon. Chửng mắt lắm.
Được như vậy người dân cũng mãn nguyện lắm rồi.

Nhờ ông lão Mai một tí

Bác Sĩ Bùi Duy Tâm, một người rất có lòng với văn hóa và thiếu nhi Giao Chi, từ lâu rồi vẫn cố gắng một mình thực hiện những chương trình Gió Khơi. Gió Khơi có được một nửa giờ trên TiVi Giao Chi và trong 30 phút TiVi này, BS Bùi Duy Tâm mới được GS Đào Mộng Nam lên dạy chữ Nho Tự Học cho khán thính giả.

Hai mươi phút dạy chữ Nho trên TiVi của Gió Khơi được rất nhiều người theo dõi. Nhưng mới đây Nhà Văn Hóa Lão Mai đã chịu khó đến tận TiVi học hặc đòi bỏ mục dạy chữ Nho. Lý do Nhà Văn Hóa Ngang Phê này đưa ra là: việc tự học Chữ Nho không được thông dụng như dạy tiếng Mèo. Ngoài điều nhận xét đặc biệt tính chất Độc Phủ Sứ lạc hậu đó ra, Nhà Văn Hóa Lão Mai còn có một nhận xét tuyệt vời về TiVi Giao Chi nữa là «TiVi Giao Chi chỉ có Chương Trình Hoàng Thi Thơ có mấy em đào non nhẩy tấc váy bắt chước kiểu French Cancan là... nghệ thuật!»

Ai dám bảo nhà văn hóa Độc Phủ Sứ già cỗi đẽ và Cư Sĩ tu tại gia ấy không chịu chơi? Ca tụng chương trình Hoàng Thi Thơ trên TiVi là... nghệ thuật thì nhất rồi Quan niệm thẩm mỹ của người ấy ca tụng như thế đã đưa con người đó ra khỏi hàng ngũ chúng ta. Ông Lão Mai khoái mấy em Vũ Cancan tấc váy trình làng đui non?? Đó là quyền riêng của ông. Chúng ta không đụng chạm đến cái sở thích ấy của ông nhưng chúng ta cũng yêu cầu ông đừng đụng chạm đến sở thích của người khác. Chúng tôi đã chán ngấy cái gọi là Phủ Văn Hóa của ông, chúng tôi cũng không còn kêu gọi ông hoặc hy vọng ông làm được một việc gì lợi cho văn hóa xứ này, dù chỉ là một việc nhỏ bằng cái đầu tăm, nhưng chúng tôi cũng xin ông một điều:

— Ông hãy ngồi yên một chỗ dưới gốc cây văn hóa Lão Mai lụ khụ và ngó ngàng của ông, ngồi yên và để cho người khác tự lực làm văn hóa. Nhất là yêu cầu ông đừng có dùng cái chức Quốc Vụ Khanh ra để dọa mấy anh công chức Sở TiVi, đòi bỏ giờ dạy Chữ Nho trên TiVi. Ông muốn học tiếng Mèo, muốn coi vũ can-can, xin cứ việc đại tiện. Hãy để Chữ Nho lại cho chúng tôi học.

đàn anh đòi lập với nhà nước đàn em đòi lập với nhà bếp

Dường như ông Tổng Ngốc bao giờ cũng gặp số hên. Vụ sư sãi Miên xuống đường làm dân chúng quên cái vụ phân xuất quân binh, vụ Trần ngọc Châu làm quên cái vụ Kiệm Ước cũ, vụ phế binh rồi sinh viên làm quên cái vụ Kiệm ước mới, tới nay vụ sư Ân Quang, phế binh, sinh viên đòi hòa bình, quyền sống, ngưng bắn, rồi một số chính khứa đón gió đòi trung lập, liên hiệp lại làm dân quên cái vụ vật giá leo thang, vụ đồng tiền mất giá. Ông Tổng Ngốc chắc mong mỗi những biến cố chính trị cứ như vậy mà dồn dập cái nợ nổi đầu cái kia xảy ra trên cái xứ sở này may ra thắng dân nó mãi vui mà quên đời đi chăng.

Nhưng đời thì đâu gối phải bò, dân xe lam mới dọa sẽ xuống đường trước bộ Kinh Tế để đòi cho được ông Tổng Ngốc phải cho nhập cảng phụ tùng xe lam và xe gắn máy Nhật thay vì cho nhập cảng phụ tùng xe Solex. Rồi mai đây hội phụ nữ đòi quyền sống cũng sẽ xuống đường kéo tới trước bộ Kinh Tế mà đòi tội ông Tổng Ngốc vì giá cả ngoài chợ đã leo thang quá sức tưởng tượng rồi.

Chắc ông Tổng Ngốc lấy làm ngạc nhiên là sao lại có chuyện giá cả ở chợ leo thang, vì bà Tổng từ ngày ông lên chức lớn toàn người làm đi chợ cả, hơn nữa thiếu gì đồ biểu xén. CON ONG xin đưa ra vài con số giá cả để ông Tổng suy nghĩ chơi. Ông Tổng chắc ăn thịt heo hàng ngày và giá thịt heo là 750 đồng một ký thịt nạc thay vì 500 đồng, hột gà mà ông ăn mỗi sáng 30 đồng một hột thay vì 20 đồng, cá trên 400 đồng một ký thay vì 250 đồng, rau muống 15 đồng một bó có vài cọng, đậu hũ mỏng dính 20 đồng một miếng thay vì 5 đồng một miếng dày dặn.

Ông Tổng Ngốc xin ông già bộ làm thường dân đi dạo qua chợ Saigon một buổi sáng xem sao, và nhất là ông nên hỏi thăm những người đàn bà buôn thúng bán bưng nghĩ gì về ông Tổng Trưởng Kinh Tế, ông sẽ được nghe người dân nghèo, nghèo nhờ ơn thuế kiệm ước sẽ «ca tụng» ông tới mực nào. Ông Tổng ạ, dân VN khao khát hòa bình tức khắc bằng vật giá ngưng leo thang tức khắc lúc này đây. Nếu ông làm vật giá tụt thang thí dụ Thịt heo chỉ còn 300 đồng một ký, hột gà 5 đồng một hột, thì ông tin chắc trăm phần trăm đi sang năm 71 nếu ông ra tranh cử Tổng Thống thế nào ông cũng sẽ vô ngôi trong dinh Độc Lập đấy.

vật giá ngưng tức khắc

MỘT NGÀY CỦA MỘT ÔNG THỤ ỦY

Tiếng còi rền rĩ báo hiệu cuộc bỏ phiếu bắt đầu, tiếng còi tan loãng chìm ngập trong những tiếng động của thành phố vừa thức giấc muộn màng trong một ngày nghỉ. Người thụ ủy của liên danh Con Cáo thành kính châm ba nén nhang lên bàn thờ tổ tiên rồi quỳ xuống lạy xin tổ tiên phù hộ cho con cháu được đắc cử về vang. Bà mẹ ông cũng đã dạy từ lâu đang ngồi - lần tràng hạt trước bàn thờ Phật, bà cũng cầu Phật tổ độ trì cho con bà được đắc cử. Còn bà vợ ông, cho đứa con nhỏ bú trong giường, nằm tính nhẩm nếu ông đắc cử thì chỉ trong 2 năm sẽ kéo lại vốn, bốn năm sau là tiền lời, còn ông nếu làm áp phe giới, có thể sẽ kiếm được lời ngay trong năm thứ hai của nhiệm kỳ sáu năm.

Nhưng nếu chẳng may không đắc cử, bà chột rùng mình... nếu thất cử thì mất toi hai triệu rưỡi tiền vận động tranh cử, tiền mồ hôi nước mắt của bà trong những chuyến chạy hàng sách. Bà sợ hãi lắm lắm: Lạy trời, lạy Phật cho chồng con được đắc cử. Bà nghĩ tới lát nữa bà sẽ đi tới ông thầy bói mù xem một quẻ bói chột cho chồng, từ ngày chồng bà ra tranh cử tới nay, bà đã tốn hơi nhiều tiền cho những ông thầy bói thầy tướng. Người thụ ủy sau khi lễ xong trước bàn thờ, ông đã vội vã lái xe đi một vòng qua các địa điểm đầu phiếu không kịp uống ly trà mạn sen như những buổi sáng thường nhật. Ông đi để xem các kiểm soát viên của ông có mặt đầy đủ tại các nơi đầu phiếu không, và cũng để mong bắt gặp được một vài vụ gian lận bầu cử.

Tiếng còi rền rĩ báo giờ bầu cử đã chấm dứt, người thụ ủy nhìn những thùng phiếu đã được gắn miệng hồi hộp. Từ sáng đến giờ, ông đã có lúc phải đứng xa xa ngoài ngã tư đường xin nhờ những người đi bỏ phiếu dồn phiếu cho liên danh ông: Xin ông bà bỏ phiếu cho liên danh con Cáo. Nghe ông xin xỏ, có người cười, có người bỏ đi thẳng, có người hỏi trong liên danh ông có ông này ông kia không có, vậy ở liên danh nào? Ông nghe mà cay đắng đáp: Tôi cũng không được biết. Rồi khi có người vào phòng kín bỏ phiếu xong, ông theo ra ngoài cửa hỏi:

— Ông hay bà bỏ phiếu cho liên danh nào?

Họ đáp, nhưng không có liên danh ông và ông buồn vô cùng, đôi lúc có người quen ra cho biết là lá phiếu mang dấu hiệu Con Cáo nằm đây nơi thùng rác càng khiến ông xót xa.

Cuộc kiểm phiếu bắt đầu, ông hồi hộp chờ nghe từng lá phiếu, nhưng chỉ thấy hết Hoa Sen tới Hoa Huệ rồi Lư Đồng hay Sao Sáng mà chưa thấy lá phiếu nào của liên danh ông. Ông lo cuống lên, ông chạy tới phòng phiếu khác, nhưng phòng phiếu này cũng không hơn gì, liên danh ông chỉ mới leo tèo vài ba lá trong lúc các liên danh khác dày cộm. Một kiểm soát viên đến gần ông lắc đầu buồn bã: Không hy vọng gì!

Người thụ ủy chán nản bỏ ra về, bà vợ ngồi bên máy phát thanh nói:

— Vùng I, vùng II liên danh mình khá lắm.

Người thụ ủy thấy niềm hy vọng như sống dậy ông ôm lấy cái máy phóng thanh gọi vợ pha cho bình trà, qua chiều, qua tối, rồi qua đêm, ông chờ nghe từng giờ bằng kết quả, và đến một giờ khi nghe liên danh mình mất hạng ở các vùng trên, ông đập bàn làm rơi vỡ một cái chén quý, ông kêu lên đau đớn: Thế là mất toi hai triệu rưỡi, thế là mất toi hai triệu rưỡi!

Bà mẹ ông như tàu lá héo gục đầu trên bàn thờ Phật không đọc nổi câu kinh, còn người vợ thì xăm cả mặt mày úp mặt xuống gối khóc nước nướ.

LTS: Sau cái ngày bầu cử 30-8 đột nhiên ba toán Ngô Ngần, Gia Nhân và Chiêu Tường cùng lên ruột xin rút lui. Ban tổ chức chạy bỏ hơi tai để kiểm đầu thủ thay thế. May sao tới một hiệu hạt xoài ở đường Tự Do và ngay được toán «Lệnh Bà», rồi ghé sang Hội Đồng tuyên cử T.U. lại mời thêm được 2 toán «Ngáp Phải Ruồi» và «Trượt Vô Chuối» còn đang đứng xó rổ tại đây.

Như vậy, thành phần tham dự «đề chơi đề chọc» tuần này gồm 4 toán:
— Lệnh Bà
— Ngáp Phải Ruồi
— Trượt Vô Chuối

TẮC TRÁCH HAY HẾT MÌNH?
HỎI: Một bên Đại Vương xài xề các quan thượng thư là «tắc trách», bên kia Quan thừa tướng bảo chữa cho các Quan thượng thư họ đã cố gắng phục vụ hết mình. Vậy thì nên nghe theo bên nào?

LÊN MAU: Bao giờ cũng nên nghe theo Đại Vương. Đại Vương đã nói họ «tắc trách» thì dù muốn dù không họ cũng «tắc trách» rồi! Quan thừa tướng bênh họ là bậy.

LỆNH BÀ: Vấn đề này chúng tôi còn phải thỉnh ý Hoàng Hậu đã mới trả lời được.

NGÁP PHẢI RUỒI: Tụi tôi chân ướt chân ráo chưa hiểu rõ đầu cua tai nheo ra sao, nhưng cũng xin tán thành Lệnh Bà cái đã!

TRƯỢT VÔ CHUỐI: Tắc trách còn là nhẹ. Phải nói là bệ bối, ngu si, cù lùn và nhiều tội khác nữa. Tóm lại, phải cái tổ gấp đề tụi tôi kiểm chắc với chứ!

BAN GIÁM KHẢO: Trật hết! Giữa Đại Vương và Quan thừa tướng không có gì mâu thuẫn. Họ cố gắng hết mình thật, nhưng sự cố gắng hết mình của «tôm tép» cũng chỉ bằng sự tắc trách của «thịt cá» mà thôi!

NÓI ĐI NÓI LẠI
HỎI: Bữa trước tướng quân Đào Hoa tuyên bố «Muốn đi làm Đại Sứ lắm, nhưng đầu phải muốn là được». Qua ít bữa sau lại thấy tướng

quân đồng dục «Làm tướng là phải đi ỳnh giặc, chứ tướng gì lại đi làm Đại Sứ?». Như thế nghĩa là thế nào?

LÊN MAU: Nghĩa là bữa trước tướng quân giận lây, tướng quân nói thế, bữa sau tai qua nạn khỏi êm ru bà rù, tướng quân lại yêng hùng đa ngựa bọc thầy như ai.

LỆNH BÀ: Sửa lại như thế là phải, chứ những người đào hoa đi hết rồi ai ở lại giao du thân mật với những đàn bà quý phái?

NGÁP PHẢI RUỒI: Quân tử nhất ngôn là quân tử đại, nói đi nói lại là quân tử khôn, vậy là tướng quân được xếp vào loại quân tử khôn!

TRƯỢT VÔ CHUỐI: Nếu nói ra thì Tướng Quân lại nổi máu OK Corral đòi đầu súng, phiến lăm, tốt hơn không nói vội.

BAN GIÁM KHẢO: Toán Lệnh Bà hiểu thấu đến tận tim đen, hay thật: 5 điểm!

CON CỬU TRONG PHỦ

HỎI: Trong Phủ Đâu Rồng có một con cừu biết hát thuộc là, biết gặt đầu khi nghe nói tới tên Đại Vương. Bữa nghênh đón ông Ách-Niêu, nó cũng lảng xảng ra dự, tại sao lại có cái vụ đó?

LÊN MAU: Cừu là con vật hiền từ, Đại Vương thích cừu chứng tỏ Đại Vương hiểu hòa chứ không hiểu chiến như những ai khoái trội gà.

LỆNH BÀ: Không chừng con cừu đó là do Hoàng Hậu nuôi, chứ Đại Vương bận lo việc thì giờ đâu.

NGÁP PHẢI RUỒI: Đại Vương nuôi cừu chắc là để cho các «gia nhân» dưới trướng hãy lấy đó mà làm gương!

TRƯỢT VÔ CHUỐI: Chẳng phải chỉ có Đại Vương thích cừu, mà chính là ông Ách Niêu cũng khoái cừu, nên nó mới có mặt trong bữa nghênh đón.

BAN GIÁM KHẢO: Ngáp Phải Ruồi và Trượt Vô Chuối cùng đúng, mỗi toán 2 điểm rưỡi.

CÓ TRÒ «MA GIÁO»?

HỎI: Trước ngày bầu cử, có nhiều kẻ hồ hoán là có trò «ma giáo», có gian lận, quý vị thử xét xem có gian lận thật chẳng?

LÊN MAU: Rì tai thì có, chứ gian lận thì không. Mà cần gì phải gian lận, khi mà mình muốn cho ai được nhiều phiếu là phải được, đó chạy đi đâu khời.

LỆNH BÀ: Ôi dào! Mấy cha trâu buộc ghét trâu ăn đó mà! Chưa thì họ đã lo rớt nên họ là

hoảng lên để có rớt cũng đỡ mang tiếng đấy chứ gì?

NGÁP PHẢI RUỒI: Cuộc bầu cử hoàn toàn tự do ngay thẳng, nếu không thì làm sao tụi tôi lại trúng số độc đắc?

TRƯỢT VÔ CHUỐI: Cam đoan là có trò ma giáo. Chẳng tin cứ thử xi xóa đi, bầu lại coi!

BAN GIÁM KHẢO: Ngáp Phải Ruồi hay quá: 5 điểm nữa!

VẤN NHỮNG TRÒ MA GIÁO

HỎI: Tại sao có cái nạn phiếu bầu của Hoa Sen lại xả đầy phi trường Tân Sơn Nhất, nhiều nơi không phát thẻ cử tri cho đồng bào, bích chương của nhiều liên danh bị xé.

LÊN MAU: Chúng nó làm thế có lẽ để hi vọng được lên mau.

LỆNH BÀ: Lên hay không lên thì cũng phải tự động mà làm, không làm là khổ ngay!

NGÁP PHẢI RUỒI: Làm gì có những chuyện đó. Họ xuyên tạc, bịa đặt ra đấy mà!

TRƯỢT VÔ CHUỐI: Đây là những trò ma giáo chứ đâu. Làm như thế thì uy tín chế độ này còn gì nữa?

BAN GIÁM KHẢO: Vấn Ngáp Phải Ruồi Giải nhất: 5 điểm!

MŨI TỆT VÀ MŨI LỖ

HỎI: Một bên là tài phiệt Mũi Tẹt 3 bánh. Một bên là tài phiệt Mũi Lỗ 4 bánh. Mũi Tẹt bắt thần x cho hãng tin tức báo chí cái tin Mũi Lỗ làm hóa đơn giả bị phạt. Mũi Lỗ vội thanh minh thanh nga rồi cũng xi cho báo chí tố lại Mũi Tẹt xúi công nhân tổng đình công để làm áp phe. Trong vụ này ai là người ngu nhất?

LÊN MAU: Toàn là những người khôn quá trời, chứ chẳng có ai ngu hết.

LỆNH BÀ: Hai cái anh tài phiệt đó ngu, y như cái lão Nghị nào đó vạch áo cho người ta xem lưng các bà vậy. Đáng lẽ hai anh này đóng cửa bảo nhau thì hơn.

NGÁP PHẢI RUỒI: Báo chí ngu nhất. Khi không đề cho hai thằng tài phiệt mượn mình làm đầu trường chơi nhau, và một vài thằng làm áp phe bắt địa.

TRƯỢT VÔ CHUỐI: Nhà nước ngu nhất. Chúng nó vạch áo nhau ra như thế mà Nhà Nước cứ nhắm mắt lại không thèm xem lưng.

BAN GIÁM KHẢO: Lệnh Mau nói phải, từ các bạn tài phiệt đến bạn làm áp phe, đến báo chí, đến Nhà Nước, tất cả đều khôn: 5 điểm.

NUÔI DƯA MĨA THẬT

BÉO MỠ

BIẾN QYV THÀNH «PHÁO ĐÀI» CHƠI LẠI NHÀ NƯỚC.

Kể từ sau khi quan tư Trần Văn Hiền, từng sự tại QYV Nguyễn Huệ lần cò ra chết tại bãi biển Nhà Trang đêm 25-8-70 vì bị một đũa bô cha bô mẹ nào bắn, thì cái thành phố này đang đi vô con đường hỗn loạn. Nhà nước Nhà Trang thì nghi rằng đóc tờ Hà Thúc Nhơn chính là thủ phạm vụ ám sát này, vì trước đó mấy bữa, đóc tờ Nhơn đã có chuyện xích mích đấm đá với ông Hiền.

Đóc tờ Nhơn nổi tiếng là tính nóng như Trương Phi, lại có máu quân tử Tàu, không bao giờ thêm ăn bần, cho nên các thương bệnh binh ở QYV Nguyễn Huệ qui mến ông ra rít. Trước sự tham nhũng của bè lũ khốn nạn, đã có lần ông vác súng tới nhà một ông quan tư nào đấy, phờ luôn hai con heo, bời lẽ nghe nói rằng, ông quan này đã bớt khẩu phần của thương bệnh binh tại bệnh xá đem về nuôi heo cho mập để bán lấy tiền rồi chất lên xe Jeep mang về làm thịt phát cho những quân nhân đang nằm điều dưỡng.

Khi thấy nhà nước Nhà Trang nghi ngờ cho mình, lại cho Quân Cảnh tới bắt, đóc tờ Nhơn nộ khí xung thiên, và đã không kịp suy trước nghĩ sau, lập tức mở kho súng lấy vũ khí ra trang bị cho các thương bệnh binh, biến QYV thành một pháo đài để ngăn cấm không cho những kẻ lạ mặt từ bên ngoài vô.

Trước lời kêu gọi của đóc tờ Hà Thúc Nhơn các thương bệnh binh tại đây, và một số Thương Phế Binh tại Chi Hội Nhà Trang, cũng như đơn vị cơ hữu ở QYV đã hòa theo đóc tờ Nhơn và cương quyết bảo vệ một người từ trước tới nay có tiếng là trong sạch.

CON ONG TRANG 3

Thế là nội vụ thành ra to chuyện. Người nhà nước Nhà Trang hăm hè đứng bên ngoài.

Các thương bệnh binh cũng không chịu lép vế, lăm lăm cầm súng trên tay như cá quyết một sự ăn thua đâu.

Tình hình có mỗi căng thẳng ghê lắm, nếu Nhà nước Trung ương không sớm giải quyết một cách thỏa đáng. Các thương bệnh binh thiếu người săn sóc, lại bị cúp mất cả phần ăn hằng ngày. Viên sĩ quan Quản lý, chả hiểu vì lý do gì đã sớm cao chạy xa bay nên chẳng còn cấp dưỡng cho họ. Các nhân viên y tá và một số bác sĩ khác thì cũng chạy thất tán đầu mất.

Nhân vụ hỗn loạn tại Nhà Trang người ta lại thấy liên tưởng tới một vụ tương tự xảy ra cách đây năm sáu năm tại Đà Nẵng. Đóc tờ Nguyễn Văn Mẫn, thị trường Đà Nẵng, cũng đã từng có phen nổi dậy để chống lại triều đình. Các cảnh sát và quân nhân công chức dưới quyền đóc tờ Mẫn đã tổ chức những vụ xuống đường để đả đảo nhà nước.

Tuy nhiên, hai vụ, xét về cái bản chất của nó đã khác nhau rất xa.

Vụ đấu tranh của đóc tờ Mẫn thì nhuộm màu sắc chính trị rõ rệt.

Còn vụ đấu tranh của đóc tờ Hà Thúc Nhơn thì ở trong một phạm vi nhỏ hẹp hơn, nhưng ảnh hưởng của nó cũng vô cùng lớn rộng. Việc làm của đóc tờ Nhơn chỉ có mục đích chống tham nhũng mà thôi.

Đám Con: Ông lúc nào cũng đứng về phía những người sạch và luôn luôn chỉ rủa những đứa tham nhũng, nhất là bọn ăn cả trong lẫn ngoài và cả si líp bực của anh em thương bệnh binh. Cái bọn ăn cắp cả phần cơm của người tàn tật đem về nuôi chó Berger và nuôi heo thì không thể nào tha thứ được.

Xin các bố Nhà nước Saigon hãy mau làm sáng tỏ nội vụ để cho bà con có bác được nhờ.

Gần một tuần lễ trôi qua rồi mà chả thấy lên tiếng chi hết chơi!

Thiệt là lằng xẹt!

VÔ Ý THỨC VÀ VÔ HỌC THỨC

Báo chí đã vô được bà Nguyễn Văn Thiệu tại phòng bỏ phiếu ở trường Hưng Đạo được dịp họ

bên phỏng vấn tía lia. Nhân hỏi về lời tuyên bố của bà đầm Trần Ngọc Oánh trước đây, bà Thiệu đã cho biết rằng, bà Oánh chỉ tuyên bố các bà trên thuộc thành phần «vô ý thức» thay vì «vô học thức» mà báo chí đã tường thuật sai.

Vô ý thức mí lì vô học thức khác nhau rất xa. Mấy cái chị Marie Sến, hoặc là dân «Xê ô đơ», tiếng Tây là dân Couturière, ta gọi là các cô khâu đằm, hoặc nói theo kiểu bình dân là Chị Hai, phần lớn đều vô học, nhưng nhờ vận hội mới, nhẩy phóc ngay lên địa vị cao sang, làm bà lớn như bôn. Vậy nếu họ không chịu học hỏi cho theo kịp mí địa vị của chồng thì suốt đời vườn là đồ vô học.

Còn vô ý thức, thì ngay đến những người có học thức cũng mình bằng cấp cả đống, đôi khi vườn vô ý thức như thường. Một ông Đại sứ vác công xa đi chơi mí đào rồi để kẻ cắp lấy mất cha nó xe, như thế là một sự vô ý thức không tá được.

Một ông Thượng, luật pháp có thừa không đứng lên tiếng tố cáo ông tướng này tham nhũng, ông tướng kia bệ bối, cứ chửi loạn lên, chả ra đầu vào đầu cả, đó cũng là một kẻ vô ý thức.

Nói tóm lại, cả vô ý thức lẫn vô học thức đều là những đồ khốn lìn hết.

TÚY PHƯỢNG CHÁN SAO TRÊN TRỜI

Báo Mãn Ảnh tuần vừa qua có bài phỏng vấn Túy Phượng. Trong đó có đoạn em Lắc Tuyết tuyên bố rất ồm ồm khó hiểu:

- Tụi chán ông sao trên trời!
- Tại ông làm khổ tụi hoài!
- Tụi cảm ơn Hùng Cường, anh ta đã trả thù hộ tụi!

Tuyên bố như thế thì có khác nào đồ chơi đề chọc thiên hạ. Dĩ nhiên là bất cứ ai đọc được những lời ồm ồm đó của em Lắc Tuyết đều phải tự hỏi:

- Ông sao trên trời mà em Lắc Tuyết ngán đó là ông nào?
- Mà ông làm gì đến nỗi em phải rên lên là chán quá!

Và tại sao lại có Hùng Cường xía vô vụ này, anh ta đã trả thù hộ Túy Phượng bằng cách nào? Con Ong xin phép đề một tuần cho các bạn đọc giả Con Ong suy nghĩ tìm lời giải đáp. Nếu tìm không ra, xin mời quý vị đón coi tuần tới mục đề chọc, chắc là thế nào cũng có những tay cao thủ vô lâm phát giác ra!

VÀI NÉT GHI VỘI VỀ CUỘC CHẠY ĐUA VÀO TV

TIN... ĐỌC

THIÊN KHÔI PHỤ TRÁCH

HÒA BÌNH TỚI SAU LƯNG... GIÃ TỪ VŨ KHÍ

Ta có cơm no, áo ấm là nhờ viện trợ đó vậy đừng vô ơn với bạn đồng minh

SAIGON.— «Chỉ còn 100 mét nữa tới Hòa bình» đó là lời tuyên bố của Chánh Vương trước đồng bào Kiên Tân Kiên Giang. Nghe Chánh Vương nói vậy người dân thấy hả hê vui mừng lắm, họ tưởng tượng đêm nay họ về ngủ một giấc ngày mai mở mắt giấy thấy hòa bình đã nở hoa trước cửa, và những đứa con trai của họ, tưởng một đi không trở lại cũng đã

giờ CS yếu rồi, hết mỡ được những trận đánh lớn rồi, hơn nữa cho họ về để trước hết giảm bớt gánh nặng ngân sách Quốc Phòng. Một ngân sách chiếm 80 phần trăm ngân sách Quốc Gia, sau nữa để họ có thể về mà tăng gia sản xuất chống lại trận giặc kinh tế. Trận giặc này còn nguy hiểm gấp bội trận giặc vũ khí, trận giặc quân sự giữa ta và CS.

Chánh Vương tuy không nói rõ nền kinh tế của ta bề bết như thế nào, nhưng khi Chánh Vương nói nếu không có viện trợ thì dân ta chỉ còn có cái quần xà lỏn mà mặc, thì một kẻ ngu nhất xứ Đại

Ngu này cũng phải hiểu rằng nền kinh tế ấy, nền tài chánh ấy là một nền tài chánh, một nền kinh tế mục nát như những tấm ván thối chôn người chết cả chục năm, chỉ cần một trận mưa là tan theo cát bụi. Nhưng cũng qua lời phán của Chánh Vương, người dân cần phải biết ghi vào tâm, khắc vào cốt những ơn nghĩa của những người bạn đồng minh, nhất là người bạn Hoa Kỳ vĩ đại!

3 THỤ ỦY L.D. HOA SEN, MẶT TRỜI VÀ BÔNG HUỆ TẠ ƠN

SAIGON.— Trong ngày thứ hai 31-8 mặc dù chưa có kết quả cuộc bầu cử nhưng nhiều liên danh nhẹ ký đã biết trước kết quả và đã đang râu nát ruột nát gan, vì không những rớt chắc chắn lại còn có thể bị dền tiền nữa. Với những liên danh đó, ngày thứ hai 31-8 quả là ngày thứ hai đen.

Trong lúc đó thì hai liên danh Hoa Sen, Hoa Huệ lại vui mừng và cụ Nguyễn Văn Huyền đã mua một chục hoa huệ tốt nhất tới Vương Cung Thánh Đường làm lễ tạ ơn Chúa, trong lúc ông Vũ Văn Mẫu cũng mua một chục Hoa Sen tới chùa Ấn Quang làm lễ tạ ơn Phật.

Hai liên danh Hoa Huệ và Hoa Sen đang dặt nhau về. Lần này chắc cả Chúa và Phật đều linh thiêng.

Riêng «đệ nhất danh tướng» sẽ tới Dinh Độc Lập để gần Mặt Trời mà uống vài ly Whisky đồng thời để cảm ơn Người.

Khi số báo này tới tay bạn đọc, tức là khi các bạn đọc những dòng này, kết quả cuộc bầu cử bán phần TV ngày 30-8-1970 đã có thể được loan báo. Nhưng khi Công Tử Hà Đông viết những dòng này—10 giờ sáng 1-9-1970—kết quả cuộc bầu cử đã tạm được biết gần như chắc chắn. Tổng kết tin tức từ khắp nước, chúng ta thấy:

— MẶT TRỜI của Cựu Tướng Huỳnh Văn Cao,

— HOA SEN

Mẫu,

— BÔNG HUỆ, liên danh của cặp kếp lão Văn Huyền — Văn Hương về hạng ba.

Và như vậy nghĩa là SAO SÁNG, CÁI NHÀ, BA BÔNG SEN, CÁ NƯỚC, KỶ LÂN, LƯU ĐỒNG, BA CÂY CHỤM LẠI, GA GÂY SÁNG, CU HUỆ BÌNH, MẸ BÔNG CON ... với những liên danh H én Béo, Vĩnh Lễ, Nguyễn Đại Bàng, Nguyễn Ngọc Huy, Nguyễn Anh Tuấn, Nguyễn Phước Đại, Nguyễn Tiến Hi, Phan Bá Cầm, Trương Công Cửu v.v... đã làm một cuộc đi trượt linh đình kèm theo đòn gánh. Thế là đi tiêu giặc mộng vàng sơn Thượng Nghị Sĩ 6 niên thơm như mít, của những «tip» gian thương như Trần Lưu Dy, tham những như

Trên Con Ong những số sau, sẽ có những bài phân tích tỉ mỉ hơn vì những lý do nào một số LD đã bị nhân dân chế bỏ. Trong số này, chúng tôi chỉ bàn qua đại khái...

Như LD SAO SÁNG có lực lượng Đại Đoàn Kết của đồng bào công giáo di cư đứng sau lưng chẳng hạn. Ba niên trước đây, SAO SÁNG đã một lần xuất hiện và nhờ có LLĐĐK cùng đồng bào chống Cộng làm hậu thuẫn, ủng hộ, đã hiện ngang bước vào tòa nhà lập pháp. Việc SAO SÁNG bị thất cử đau thương kỳ này là một đòn đau với LLĐĐK và đồng bào di cư. Và nguyên do làm cho Sao Sáng bị chế bỏ không có gì là khó hiểu hoặc phải tìm kiếm lâu la. Một LD, dù có

hậu thuẫn lớn, dù có thành tích chống Cộng, mà có những bộ mặt nham nhở cả nước nhấm mặt như

tức là những người có uy tín trong cái LD đó đã làm một cuộc tự sát. Ông Nguyễn Gia Hiến đã khinh thường đồng bào khi ông chấp nhận cho những

đứng chung liên danh, những tưởng đồng bào sẽ vì ông mà quên đi thành tích bất hảo của những tên nham

nhỏ đó. Ông tưởng thế nhưng kết quả hôm nay đã cho ông thấy sự thực cay chua với ông: Không những đồng bào không tha cho những tên dơ dáy kia, đồng bào còn thấy ông vương cẳng nên đã luôn cho ông một phát, để ông văng luôn cùng những tên bạn đồng hành tâm hồn phong cùi mà ông đã lựa chọn.

Nhưng vô tư mà nói, chính những người có tâm huyết trong LLĐĐK đã đau buồn hơn ai hết khi họ thấy ông Nguyễn Gia Hiến, đứng dưới bảng hiệu LLĐĐK của họ, cùng với một số người mà họ biết là bị đồng bào phi nhũ và chính họ cũng phi nhũ. Buổi chiều ngày 31 tháng 8, sau khi biết tin Sao Sáng đã trở thành tối om và đen như mồm chó, thua xa đến cái độ không còn được xếp hạng thứ năm, thứ sáu vớt vát tý thê diện, C.T. Hà Đông đến Tòa soạn Nhật Báo XÂY DỰNG của Cha Thiên Hồ. Nơi đây, Công Tử gặp mấy ông bạn trong LLĐĐK. Khi hỏi mấy ông này về sự còn mất của Sao Sáng, Công Tử Hà Đông được nghe câu trả lời:

— Đại Đoàn Kết thì còn. Nhưng Sao Sáng thì đi doang rồi!

Câu nói ngắn ngủi nhưng chứa đựng rất nhiều, quá nhiều. Ngôn ngữ thật không có tiếng nào mặt sát nhưng thật đau cho ông Hiến Béo.

Ông Hiến Béo, Chủ Tịch LLĐĐK, chắc đã nắm bài học: đi với ăn cắp, bạn với điếm, ta sẽ dơ bẩn. Trong lúc đi với người sạch, chưa chắc chúng ta đã sạch... Và đừng bao giờ khinh thường đồng bào. Đồng bào không còn ngu muội bảo sao, làm vậy như ông tưởng đâu...

Những chiếc vòng ngọc thạch Hay nổi lòng chánh hậu giao chỉ quốc

SAIGON.— Hoàng Hậu Giao Chỉ vừa lên tiếng minh xác rằng không bao giờ có chuyện bà nhận mấy đôi vòng ngọc thạch đeo tay của bà được sĩ Nguyễn thị Hai hồi lộ.

Hoàng Hậu nói tiếp, những kẻ tung tin đó ra hoàn toàn có ác ý với bà, những vòng ngọc thạch mà bà đang đeo đều đã được mua từ trước ngày Quân Vương của bà lên

ngôi cửu ngũ. Hoàng Hậu phân bua: Chẳng lẽ một người như bà mà không có tiền để mua nổi những cái vòng đó sao, và lại trước khi làm việc gì bà cũng nghĩ đến chuyện để đức cho con. Hoàng hậu từ ba năm nay chưa từng có một lời nào tuyên bố với báo chí và mặc dầu ngôi «chỉ tôn» như vậy, cũng chưa bao giờ bà xen vào việc chính trị của Quân Vương, nay bà phải lên tiếng chắc cũng là một sự vạ bất đắc dĩ.

«Trước khi làm việc gì tôi cũng nghĩ đến chuyện để đức cho con». Lời phán của Hoàng Hậu mong rằng là những mũi gai nhọn đâm suốt tim những bà lớn cậy quyền chông để tham những hồi lộ.

Ted Kennedy Đại Ngu giàu vì đâu?

CƠN BA NIÊN NỬA THA HỒ... PHẢI KHÔNG TED

SAIGON: Ted Kennedy Đại Ngu bay bướm lái một cái xế 404 mới toanh chưa có số đi đạo Ségôn. Bên cạnh Ted là «bà chân lừ». Mới có ba niên làm chánh khừ, Ted đã giàu có không kém gì ai, làm thêm ba niên nữa chắc Ted sẽ thành một Thạch Sùng hay hay Vương Khải.

Trong mọi nghề ở Đại Ngu bây giờ, nghề làm chính khừ đón gió, trở cò là nghề mau giàu mà lại không mang tiếng cu ly như nghề làm bồi cho Mèo, hoặc làm điếm đực.

Ted là người khôn khéo nên Ted nguy trang từ phong cách trí thức tới lối sống kẻ sĩ.

Tuyển truyện Hitchcock

Lần đầu tiên một tuyển tập truyện ngắn Suspense Hitchcock tiếng Việt được xuất bản tại VN, Tập truyện Hitchcock đầu tiên do Hoàng Hải Thủy phóng tác, gồm 10 truyện ngắn thật đặc sắc.

Các bạn muốn trau dồi Anh Ngữ, hoặc muốn tập phóng tác truyện ngắn Âu — Mỹ thành truyện Việt, nên tìm đọc tuyển tập Hitchcock của Hoàng Hải Thủy.

HỒN MA ĐA TÌNH

Tuyển tập SUSPENSE HITCHCOCK

HOÀNG HẢI THỦY phóng tác CHIÊU DƯƠNG xuất bản

Linh Mục NGUYỄN LẠC HÓA Hiệu Trưởng

TRƯỜNG TRUNG TIÊU HỌC

KHAI TRÍ

- Trường sở rộng rãi sạch sẽ
 - Kỷ luật nghiêm minh
 - Do các giáo sư đầy kinh nghiệm điều khiển
- 144 Trần Hoàng Quân — Cholon
ĐT: 36.973

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI SÁCH

● Mister Trần Đức Phong, 42D Hiền Vương Street, SG.—Queen Bee đã receive cái letter của Mister viết toàn bằng tiếng America, nên đề là "why the American cannot win in South Viet Nam?" (Xin lỗi phải dịch ra tiếng Mít: "Tại sao người Mèo lại không thể chiến thắng được ở Nam VN?") Queen Bee công nhận tất cả những ý kiến của Mister là very good. Tuy nhiên báo C.O. là một thứ báo humour, và những cây viết của C.O. đều là những thứ humorist, cho nên bài của Mister hay thì hay ghê lắm nhưng đành phải chuyển sang cho tờ báo English là The Saigon Post. Mea maxima Culpa!

● Ng. Th. Công chức B3 QGGD. — Đa tạ các hạ đã cố lòng chỉ bảo. Xin cho nó vô mục Bức Thư trong số này.

● Ngọc Lang SG.— Đã nhận được lá cờ Phật Giáo của ông, trong đó thấy có in tên hai lão chính khứa; Nguyễn Đại Bằng (Huế) và Nguyễn Văn Phùng (Bình Định). Cờ nhà Phật, tượng trưng cho một sự bình đẳng mà lại đem trưng cái tên bản thù của mình lên đó thì đáng chú ý thật. C.O. xin giữ lá cờ này tại tòa soạn để bữa nào gặp hai lão hỏi xem có cái mục «kích» đêch gì mà lại mần cái trò khi khờ ấy?

● 502. Một độc giả ký tên không rõ, ở 26B Hai Bà Trưng, Pleiku.— Cái lão họ Hồ ấy đã rất có nhiều người chửi lão. Hồi mần Tỉnh trưởng ở đó, ai mà chả biết lão đóp cẳng phình cả đ. Nhưng mà xin bạn cứ yên trí lớn đi. Lão không thể đắc cử được đâu. Có họa là thiên vô mục thì lão mới nhong nhong tiến vào tòa nhà Con Cóc ở bên Chương Dương.

● 503. Ô. Đình Đức Th., Phước Tuy— Khi số báo này tới tay ông thì chắc là đã có kết quả bầu cử rồi. Dù sao cũng vưỡn khuyên ông một câu như thường. Nếu kẻ nào dùng quyền thế bắt ông phải bỏ cho Liên danh này hay Liên danh khác thì ông cứ bỏ ngược cha nó lại. Như thế nó sẽ tức hộc máu mồm ra mà cóc làm chi mình được. Bỏ ngược như vậy, rồi đến khi về sẽ báo cáo là bỏ trúng đích. Nó biết đấy là đầu! O' ho.

● 504. Phan Trần M.— Cùng là họ Phan mà nhau sao ông nở nặng lời mới cái ông Phan ở Quảng Nam đó thế? Tội của lão ta chỉ đáng chửi sơ sơ thôi. Chửi quá xá như vậy e tội nghiệp. Bọn C.O. thẳng nào cũng thờ Phật hết chọi. Tháng nào cũng ăn chay hai bữa đó.

● 505. Tôn Thành Tâm tiên sinh, 123 Kontum.— Chỉ cần nhìn nét chữ cũng có thể đoán ra được tiên sinh thuộc vào hạng lão tiền bối. Kính thưa tiền bối, văn chương của tiền bối rất hay ho ly kỳ như sau này, có thừa sức để nhập đảng C.O. nếu tiền bối muốn. Và nhập đảng thì sẽ được phong chức lão tổ ngay. Xin lãnh ý của lão tổ và sẽ tìm cách đưa nó lên trên giấy mực đen.

● 506. Liên đoàn Học sinh Phật tử, Đà Nẵng.— Việc biểu báo C.O. lúc nào cũng sẵn sàng cúng dường tam bảo. Tuy nhiên, đường xá xa xôi, làm sao mà gửi được. Vậy xin chư vị bằng hữu thông cảm cho.

● 507. Một người đội tên Ngô Trọng Anh và phạ ra cái hội gọi là «P.C.T'S. fan Club». — Thưa ông bạn, tại C.O. tuy nham nhỏ nhưng không

phải là đũa nào cũng kém thông minh đâu. Đũa nào cũng thông minh, sáng suốt ra rít. Cho nên biết ngay là ông bạn đã chơi trò đội tên. Nhưng dù sao đó cũng là một ý kiến hay, có thể khai thác được và khi có dịp sẽ quảng cáo cho «Phạm Công Thiện 's fan Club».

● 508. Nghi Lâm tiểu sư muội, Banmethuot.— Tiểu sư muội muốn kiếm một Lệnh Hồ Xung ư? Ồ! Nếu vậy thì hay biết mấy. Ngu huynh chính là Lệnh Hồ Xung đây.

Ngu huynh đọc một lèo hết phăng si lô lá thư của hiền muội. Vậy mà kêu là viết dài. Thế hãy còn ít. Ở nơi gió lạnh mưa mùa, đôi khi lại có cái sự trâu gỗ mỗ chó leo thang, nếu không có người tri kỷ để đầu hót thì chắc là buồn tình ghê lắm! Hiền muội ráng bớt chút thì giờ vàng bạc về cái nước Saigon này chơi một phát cho thỏa chí nữ nhi. Và Ngu huynh sẽ giới thiệu mĩ hiền muội một nàng Doanh Doanh ở bên báo Thần Phong. Hào hiền muội có vẻ viết lách được lắm. Viết thư đi coi, trước là mua vui sau mần việc nghĩa. Nếu có về Saigon chơi nhớ đánh điện cho C.O. biết trước để kéo cả đ ra nghênh đón đảng hoàng ra rít theo đúng lễ nghi quân cách. Và thư sau nèn ghi rõ địa chỉ để thỉnh thoảng liên lạc cho cuộc đời lên hương.

● 509. Ô. Phạm Hra Hiệp, Cần Thơ.— Ở ngoài Bắc, một số những gia đình tinh thành không có phân biệt rõ rệt giữa hai thứ bậc «C» và «D». Hết cứ là em bố hay em mẹ, họ đều gọi là «C» hết. H) gọi theo kiểu Tây mà. Nhưng mà nếu là đàn ông thì các thứ bậc đâu ra đấy. Không có trật một ly.

ĐỐI THOẠI MÍ BỌN TRUNG LẬP.

Một vị đại bằng hữu của C.O. ở mũi tận nơi gió lạnh mưa mùa, nhân thấy những vụ chính khứa ma đầu chủ trương cái này, chủ trương cái nọ, toàn là những chuyện đầu nên bèn «ngửa ngọc» chơi một phát. Vậy thì «lính lão đắc thọ», xin nhường vị đại bằng hữu ấy một chiêu.

Kontum, ngày 18-8-70

Kính thưa Bà Ong,

(Ghi chú: không dùng gọi «Ba Ông» sự vô lễ)

Với 62 tuổi trên đầu, tôi là một độc giả trung thành có lẽ vào bậc nhất, bậc nhì của Bà, vì tôi có cái tính trẻ con là ưa nghe người ta chửi nhau mà không thích ai chửi mình, cũng không muốn chửi ai. Nhưng sau khi đọc bài «Quốc Gia Bắc Việt» của Bà, số 122, tôi sợ một việc rồi muốn chửi cha một người.

Trước hết tôi thành thật chửi Bà chỉ biết một không biết hai khi nói đến ranh con Lý Quý Chung với cái thuyết trung lập hòa miền Nam theo kiểu gô- loa của nó, mà không biết một nhân vật khác nổi danh hơn đủ mọi phương diện, cha đẻ của một thuyết trung lập hóa cao siêu hơn. Đó là Hồ Hữu Tường, nhà học giả kiêm chính trị gia, kiêm dân biểu của nền Đệ nhị Cộng Hòa Việt Nam. Thuyết trung lập cao siêu của ngài là thuyết siêu lập chế.

Dân biểu Lý Quý Chung là một trẻ nít mới bước chân vào chốn giang hồ còn Hồ tiên (với đầu huyền) sinh là một tay lão luyện trong giới hắc đạo, đã từng làm những bước nhảy vọt từ đệ tam sang đệ tứ, rồi sang Bình Xuyên, rồi sang Cộng Hòa, nay lại lăm le muốn trở về nguyên

quán.

Thuyết trung lập Miền Nam của Lý Quý Chung chỉ tạo được một quốc gia Bắc Việt và một Miền Nam hỗn loạn, mồi ngon của Cộng sản. Thuyết siêu lập của Hồ tiên sinh lại nhằm hủy diệt quốc gia Việt Nam để tạo nên một quốc gia Bắc Việt thuộc quyền Cộng Sản và một quốc gia Miền Nam đặt dưới quyền thống trị của Liên Hiệp Quốc, lấy quốc hiệu là Pacific.

Ai không tin thì chịu khó tìm đọc tờ báo Ánh Sáng số 2 ra ngày 16-11-54 thì rõ người chiến sĩ tử rết kít «chối chúa» (lời tự thú của Hồ tiên Sinh trong bức thư số 1 gửi cựu Quốc trưởng Phan Khắc Sửu) họ Hồ đã có một âm mưu thâm độc chia rẽ dân tộc, phá hoại tổ quốc, đầu hàng cộng sản, lên án nặng nề việc mở mang bờ cõi của tổ tiên ta từ đời nhà Lý, nói tóm lại là một chủ trương phản quốc, phản dân.

Tôi không quên được cái ngày tờ báo Ánh Sáng số 2 ra đời. Hồi đó, thẳng con út tôi biết trọ trọ dăm ba tiếng pháp,

nghe nói đôi quốc hiệu là Pacific, nó mừng quá, vội hỏi: «Thưa ba, vậy thì chúng ta sẽ được đi gọi Pacificais như Francais của Tây gã D- Gaille hay Pacificain như Américain của đế quốc Mỹ, hay Pacificois như Chinois của Trung Cộng».

Nhưng con sen nhà tôi lại quý sự hời. Nó sợ nay mai một tên rợ Cộng gô thay mặt Liên hiệp quốc đến cai trị cái Miền Nam này thì tâm thần bở liêu của nó sẽ ra sao? Đêm hôm ấy nó uống thuốc độc tự vẫn, để lại một bức thư tuyệt mệnh và một chiếc quần đen nó thường mặc. Nó căn dặn: «Con nhờ bà chủ chuyển dùm cái quần này tặng vị khai quốc công thần sáng lập nên nước Pacific để ngài chụp lên đầu thay thế chiếc mũ đại trào khi vào triều kiến vị kinh lược của Liên hiệp Quốc».

Thưa Bà Ong, nếu Bà muốn độc giả của Bà hiểu rõ thuyết siêu lập chế độc địa như thế nào, đến mức giết được một con sen biết liêm sỉ, thì bà chỉ cần tốn một chai coca cola thôi.

Bà cũng có thể công bố miễn phí bức thư này lên quý báo để mọi người thấy rõ cái bản mặt nguy hiểm của hai tên đại bịp Hồ tiên sinh và Lý quý Chung với điều kiện là chỉ nên để bút hiệu «Thành Tâm» của tôi, cái bút hiệu lem nhem không dùng đến từ bốn chục năm nay.

Tôi rất mong được gặp gỡ Bà nhiều lần nữa để uống chén trà nhạt, không cần tiền nhuận bút, tuy nghèo xơ nghèo xác.

Kính chào Bà.
Thành Tâm

ÔNG CÔNG CHÍNH LONG AN

CỨ YÊN GIÁC NGÀN THU MÃI SAO?

Một bằng hữu của Con Ong ở Long An đã viết thư về Con Ong uýnh thức giùm một phát cho ông Công Chính tình này thức dậy. Các cha í cứ ngủ miết, ngủ hoài, ngủ mãi như là những kẻ chết rồi, không biết chi tới tình hình lục lộ ra sao nữa. Ở gà ò vịt tùm lum tà la, họ cứ sống chết mặc bay ăn cơm chứa mứa tới ngày. Đũa nào vấp ngã kẻ cha nó.

Vậy, đám C.O. xin lên tiếng báo động như thế này:

Ở Long An có con đường Cồn Đốt. Nếu nó bình thường và phẳng lặng như mọi con đường khác thì chả ai nói đến làm chi. Đàng này nó là con đường mà như cái vũng lầy. Mọi sự chuyển vận từ phi trường vào thành phố và ngược lại, đều phải qua đường ấy. Thế mà suốt mấy năm nay, nó như mắc bệnh ghê lở. Cái đoạn từ Bar Apollo 13 cũ đến phi trường bất cứ một ai

đi qua cũng phải lên tiếng ca dao các cha Lục Lộ. Về mùa mưa thì đường trơn như có vãi mỡ bò. Xe Mèo chạy vùn vụt, bánh xe lại không ăn xuống mặt đất khiến thiên hạ nhiều lúc phải teo cả bu-di. Còn dân đen đi xe si-cút-tơ thì té lên té xuống. Còn về mùa nắng, cuộc đời cũng khổn khổ khốn nạn không kém. Bụi bay mù trời đất, dân chúng ngụ hai bên đường cứ việc mở rộng buồng phổi ra để hít và mang bệnh hoạn vào thân.

Các cha Lục lộ Long An cương quyết giữ

vững lập trường im lặng là vàng. Đường xá hỏng thế, chứ hỏng hơn nữa, họ cũng mặc xác. Những người bạn Mèo thỉnh thoảng thương tình ra tay nghĩa hiệp bằng cách đề lên những vũng lầy vãi xe đất đỏ. Nhưng rồi xe cộ đi tới đi lui, đầu lại hoàn đầy. Dân chúng ngày ngày mong ông Lục Lộ như mong mẹ về chợ, hy vọng họ thì hồ thì cháo cho vãi xe đá rồi quệt cho tí nhựa đường. Nhưng chả bao giờ thấy hồn vong bóng vía họ đâu hết.

Trong lúc người lớn chửi rửa Lục Lộ thì đám con nít lại khoái Lục Lộ ghê lắm. Chúng nó coi mấy cha Lục Lộ như những kẻ đã tạo cho chúng một nguồn vui bất tận. Bởi lẽ, khi trời mưa xuống, chúng được dịp xem thiên hạ biểu diễn những màn nhào lộn trên đường. Nhiều cô mặc minijupe bị té chổng cả cái mông trắng hếu ra cứ y như là định trình diễn thoát y.

Các ông Lục lộ Long An tận tâm mần việc nước như thế, vậy thì ông Tổng Công chánh còn chờ gì mà không ban cho họ dăm bảy cái mẽ đái Lục lộ bội tình.

(Tiếp theo)

Ấy thế mới thiệt là rầy rà to !

Tận Trung sưng sờ trong giây lát.

Tuy cái giây lát ấy chỉ kéo dài trong đám bầy cái tích tắc đồng hồ, nhưng đối với nó sao mà lâu đến thế. Nó bồn khoăn hết sức. Không nhận lời cũng chết mà nhận lời thì cũng không sao tránh được sự phiền hà lỗi thời có thể xảy đến cho nó về sau.

Đảng Ta, tuy gọi là tái xuất giang hồ thật đấy, nhưng về phương diện thực lực, nếu đem so mí các đảng phái khác thì cũng không được đồng cân đồng lượng cho lắm. Đã thế, Đảng Ta lại còn chia ra làm hai phe. Nay, nhất đán nó nhảy vô phe này, làm sao mỗi lúc có thể rút chân ra được? Nhảy vô, nhờ phúc tổ, đặc cử cái rụp thì không nói làm chi, nhưng ngộ té re, trong khi đó, một bộ phận của Đảng ở trong liên danh khác lại trúng cử thì nó sẽ ăn làm sao nói làm sao bị giờ?

Chi bằng thì cứ theo cái chính sách muôn thuở là đứng ngoài, ủng hộ tuốt lượt. Thành nào lên voi mình cũng có phần hết, như vậy có phải là được việc nhà nước không.

Hóa cho nên Tận Trung bèn tìm cách nói ruồi ra :

— Đại huynh còn nhớ tới đàn em lại có nhĩa mời đàn em đứng vô trong liên danh, như thế thiệt là một sự khiến cho đàn em vô cùng cảm động như sau này. Nhưng đàn em đây, tài sơ trí thiên, e rằng nếu có vô thì lại chỉ khiến các đàn em phải thêm nhọc lòng mệt sức, căng đặng một thứ người vô tích sự. Xin đại huynh thứ suy xét lại xem có nên thay thế đàn em bằng một người khác không? Tuy không đứng trong liên danh, tuy ở ngoài, nhưng đàn em cũng xin dốc lòng ủng hộ. Sức làm được tới đâu, đàn em xin ủng hộ tới đấy.

Lão Mu-Tông vườn không chịu rời bỏ ý định thuyết phục Tận Trung. Lão tiếp lời :

— Đồng chí há không biết hoàn cảnh hiện nay là một cơ hội ngàn vàng để cho Đảng của chúng ta muốn nắm trường trị, ơn khắp lẽ dân và thống nhất giang hồ sao? Chỉ có Đảng ta mới có đủ tư cách cang đặng nỗi việc ấy. Mỗi đồng chí của chúng ta là một cán bộ trung kiên để uýnh chết cha bọn Cộng Sản vô thần khát máu. Mỗi đồng chí của chúng ta là một viên gạch để kiến thiết đất nước sau khi hòa bình được tái lập. Đồng chí còn ngần ngại gì nữa. Trong số 16 liên danh, chỉ có liên danh Đảng Ta là số dách, là nôm bờ oan, là đệ nhất anh hùng hào kiệt và vân vân như sau này.

Bất giác Tận Trung cười thầm : « Thống nhất giang hồ thế mẹ nào được. Có cái Đảng của mình còn chưa thống nhất xong, còn chia rẽ thấy mồ tở, thì còn định thống nhất ai? Ngay đến như bố già Vũ Hồng Khanh đấy, liệu đã thống nhất được Việt Nam Quốc Dân Đảng chưa. Kỳ Bộ Việt Quốc của Nguyễn Đình Lương sức mấy mà chịu về mí bố Vũ. Hà ! Hà ! Khó lắm ! Khó lắm ! »

ĐẢNG TA MÀ KHÔNG PHỤC HƯNG THÌ CÒN ĐẢNG ĐÉCH NÀO NGOI LÊN ĐƯỢC NỮA ?

Lão Mu-Tông lại hỏi :

— Thế đồng chí nghĩ sao?

— Tiêu đệ nghĩ rằng tiêu đệ nên đứng ngoài thì tiện hơn. Cũng như cái hồi còn mồm ông cụ, tiêu đệ có bao giờ lộ mặt ra đâu.

— Có phải rằng đồng chí đã thiếu sự tin tưởng vào sự phục hưng của Đảng Ta không?

— Đâu có phải rứa. Đảng Ta mà không phục hưng nổi thì còn đảng nào ngoi đầu ngoi cổ lên được nữa.

— Vậy thì tại sao đồng chí lại từ chối?

— Tiêu đệ nghĩ rằng tiêu đệ ăn nói kém, ngôn ngữ không được hoạt bát, như vậy vấn đề hoạt động ở nghị trường có nhiều điều bất lợi. Phải là những thứ người « ăn như rồng cuốn, nói như rồng leo mà làm không như mèo mửa đại thể như cụ chủ tịch Nguyễn Bất Lương rồi ông Lê Tài Hòa hay xoàng ra cũng phải như cái anh chàng Khiếu

Thiện Kế hay bà đầm xòe Trần Kim Thoa hoặc bà già giết giặc Kiều Mộng Thu thì mới có thể vô những chỗ nó được. Riêng đàn em đây thì xin lạy cả nón.

Lão Mu Tông lắc đầu quây quây :

— Đồng chí mà có mặc cảm như vậy thì hỏng to rồi! Về vấn đề kiếm phiếu để sẵn sàng ăn gian đồng chí không thể nào so sánh được mí lỵ cậu sáu Long An hay là Cậu Sáu Quan Ôn cũng rứa, về cái mặt trời trán bóng, cứ i thân cụ ra «mặc ai chửi xỏ chửi xiên, lão đây vườn vững như kiềng ba chân» đồng chí tất nhiên còn xách dép cho cụ Chủ xe đồ Bửu Hiệp, về phương diện nâng bi nhà nước, chụp mũ lung tung cho những đứa đối lập bằng mồm hay bằng dít, đồng chí còn thua xa cái lão họ Khiếu, về phương diện nhận xét tinh vi, chỉ cần nhìn thoáng một anh đực rựa là có thể biết ngay thẳng đó lên mau hay xuống chóng thì hẳn rằng đồng chí có thể so bì mí bà chị Kim Thuê và mướn, và sau hết về phương diện nở mồm ăn vạ, chuyên môn ăn có vào các vụ xuống đường xuống chợ, dĩ nhiên đồng chí phải thua xa nàng Kiều. Nhưng kém về cái mục này, đồng chí lại có rất nhiều khả năng về các mục khác.

Ngừng giây lát, lão lại tiếp lời :

— Thời buổi này « tuần kiệt như sao buổi sớm, nhân tài như lá mùa thu », một người như đồng chí không thể không dẫn thân ra phò vua giúp nước được. Đồng chí đừng có để cho các nhân tài Trần Thế Minh qua mặt mình một cách dễ dàng. Đồng chí cũng không nên để cho bố con ông Hoàng

● XÌ CA RỒ

Kim Quy khinh thường là cái Đảng Cù Lân của chúng ta thiếu người. Cái lão Hồ Thế Nhu chủ nhà sấm Mông-Đi-A, rồi lão Nguyễn Tấn Đồi, chủ hãng gạch bông Đồi Tân, rồi lão Hồ Vinh vua đớp bạc ở Pleiku mà đều soóc ti líp ông ọc thì tại sao đồng chí lại không đi một đường soóc-ti líp để cho chợ búa thêm phần đông đúc. Ấy thế rồi mà chưa biết chừng những cái người ấy sẽ đắc cử rùm rụp cho mà xem. Không như thế lại còn đắc cử một cách oanh liệt, vượt xa hẳn những con ngựa favori khác.

Trước cái sự thuyết pháp rêu như kẹo và dai như đĩa của Lão Mu-Tông, Tận Trung một tí hí nữa thì đã siêu lòng. Nó nghĩ bụng rằng : « Hay là mình cứ nhận đại đi cho được việc của Đảng Ta nói riêng, và cho nhà nước nói chung. Thất cử hay đắc cử cũng kệ bố nó. Mình cóc cần. Cái nghề của mình có phải là cái nghề ngồi giờ tay biểu quyết cũng đếch phải là cái nghề giờ tay để xin tiền cái thằng cha Nhà Thuốc Tây. Hồi còn sinh thời ông cụ, mấy cái thứ người đó cứ gọi là xách dép cho mình. Vậy mà bi giờ cũng có cả ngàn đứa phải quí lụy nó »

Nhưng rồi suy đi xét lại, nó lại cảm thấy không ổn. Nó không muốn làm mếch lòng phạt ý các hệ phái của Đảng Ta. Vậy thì chỉ có cách tốt nhất là đứng ngoài. Đợi cho hai phe uýnh nhau đã đời, có một phe chết lán quay ra, lúc đó mình nhảy vô cũng không có muợn.

Nó bèn tùm tùm cười mà rằng :

— Đàn anh nhận xét rất đúng. Có điều rằng em xuất đầu lộ diện lúc này chưa được thuận tiện

cho lắm. Thôi thì cứ để em sống lúi xúi ở trong bóng tối như xưa lại hay hơn. Thiếu chi người hồ đàn anh. Có đàn em thì chợ thêm đông, mà không có đàn em chẳng nữa thì chợ vườn cứ đông như thường, chứ có hề hấn chi mô?

Lão Mu Tông có vẻ sùng ghê lắm. Lão không hiểu vì lý do chi mà thằng Tận Trung này lại cứ ruồi ra đứng đùng vậy? Biết bao nhiêu là các đồng chí của Đảng Ta cứ lăm le nhào vô liên danh để xin ăn có, nhưng lão đều gạt phắt. Khả năng về tài chánh cũng như khả năng về cái mồm và cái lưỡi, họ còn thua xa Tận Trung. Vì thế lão không thể chấp nhận được. Người ngòm của liên danh, dù có xấu xa, bề bới đi chẳng nữa, nhưng những sự bề bới, xấu xa ấy đã thuộc về quá khứ rồi. Bao nhiêu năm trời trôi qua, nếu phỏng thử bi giờ, quần chúng có cổ tình bới ra để ngửi thì bới móc cũng chỉ có một giới hạn nào mà thôi.

Bởi thế, lão nhận thấy sự có mặt của Tận Trung trong liên danh là cần thiết. Cả về tiền lẫn về người.

Lão nhìn thẳng vào mặt Tận Trung để dò xét thái độ :

— Tại sao đồng chí lại từ chối một cách quyết liệt vậy? Hay là đồng chí đã nhận lời đi với một liên danh nào khác rồi. Nếu quả như thế thì đồng chí cứ nói phứt ra cho rồi, dấu điểm làm chi?

Tận Trung nhún vai nói :

— Không, không. Tiêu đệ chưa có nhận lời với một liên danh nào hết. Sở dĩ tiêu đệ từ chối là vì tự xét thấy thời cơ thuận tiện chưa tới với mình mà thôi. Và lại năm nay không ra thì sang năm mình ra, đâu có muợn màng gì mà sợ.

Ngập ngừng giây lát, Tận Trung tiếp lời :

— Tiêu đệ xin đề nghị mí đàn anh một vấn đề như thế này, chả biết đàn anh tính sao?

— Vấn đề gì vậy?

— Tuy không nhận lời đứng vào liên danh của Đảng Ta, nhưng tiêu đệ không bao giờ lại quên Đảng. Tiêu đệ không phải là một thứ người ăn cháo đá bát, quên cái gốc cũ của mình. Đảng Ta bao giờ cũng là Đảng Ta. Đảng Ta là số dách, là mặt trời ở phương Đông, là vàng trắng rằm sáng vàng vạc. Các Đảng khác có mà xách dép cho Đảng Ta. Đồng chí của Đảng Ta nếu cứ trùm chân kín mít mà cút xỏ miết thì không có sao hết, nhưng một khi đã vùng dậy thì có nhiều đứa vô mảy vô mặt. Cho nên tiêu đệ xin đại huynh nhận 90 tấm lòng nhiệt thành ủng hộ Đảng của tiêu đệ. Đây là một sự ủng hộ hết sức mình. Có bao nhiêu lực lượng tiêu đệ xin dốc ra ủng hộ hết.

Trước cái sự lý thuyết ủng hộ một cách suông tình như thế, lão Mu Tông nghe mà phát ngán. Lão muốn chửi cho Tận Trung đám bầy phát liền. Và nghĩ thầm : « Hừm ! Tưởng ủng hộ cái đếch gì, té ra mí chỉ ủng hộ bằng cái lỗ mồm. Mí ủng hộ thế thì mí ủng hộ cả đời. Và cái Đảng đếch nào tới mí cũng ủng hộ tuốt lượt. Mí lại chơi trò số lá kèn mí ta phỏng. Ông cố vấn mà còn sống thì cuộc đời mí tàn trong ngõ hẹp con ạ »

Tuy nhiên lão cũng đưa ra một câu hỏi phát phơ để xem Tận Trung trả lời ra sao rồi sẽ hạ hồi phân giải :

— Đồng chí ủng hộ Đảng Ta. Cái đó là một sự dĩ nhiên rồi. Không nhẽ đồng chí lại đi ủng hộ các ông Vũ Hồng Khanh, Phạm Thái bên VNQĐĐ, hoặc các bố Nguyễn Ngọc Huy ở bên Phò ng Trào Cấp Tiến? Đồng chí đã nói rằng đồng chí ủng hộ Đảng Ta, nhưng ủng hộ bằng cách nào chứ? Ủng hộ lơ mơ thế thôi à?

Bi giờ thì đã hai năm rồi mười rặng lão Mu Tông có cái thái độ thua me gỡ bài cào. Không mời vô liên danh thì xoay tí tiền còm cho liên danh vậy.

Tận Trung cũng chỉ chờ đợi có thế. Nó không muốn tự mình phải cúng dường tam bảo một cách không kèn không trống. Nó muốn chính kẻ đối thoại mí nó phải nói ra bằng mồm.

(còn nữa)

MAXIM'S Với chương trình «TÌNH YÊU SAY ĐAM»

- 15 tiết mục mới lạ và dàn kịch động nhạc lừng danh nhất.
- Gần 100 nghệ sĩ tài ba, tươi như hoa đẹp như mộng sẽ dệt thảm chương trình Tình Yêu của MAXIM'S — hòa trong những trận bão cười và những màn xiếc đặc sắc của 4 kỳ tài : Mặc Can, Ngọc Phú, Phi Hoàn, Khả Năng.

MAXIM'S CHƯƠNG TRÌNH TÌNH YÊU
MAXIM'S CHƯƠNG TRÌNH TÌNH YÊU

Bột giặt NET

Tốt siêu đẳng — Đã được tin nhiệm khắp nơi
Vi đúng tiêu chuẩn quốc gia VNS.046-1969

VIỆT NAM TÂN HÓA HỌC PHẨM CÔNG TY

Văn phòng 38, Nguyễn Trãi — Saigon ĐT 38.247
Nhà máy khu kỹ nghệ Biên Hòa

NÓI LÃO MÀ CHƠI

GÁ THẢM

MÁY CƯỜI

Chương trình Người Dân Muốn Biết-thường được gọi là Người Dân Muốn Khóc-do Ông Trung Tá Lâm điều khiển trên TiVi Giao Chỉ càng ngày càng tiến mạnh trên con đường đi xuống, hoặc nói một cách khác, tiến mạnh trên con đường lùi. Nguyên do vì cái chương trình này tự nhận là đề cập đến những vấn đề người dân muốn biết nhưng trong thời gian sau này toàn đưa ra những gì người dân thực sự cóc muốn, cóc cần biết. Đặc biệt là chương trình tối kỳ không đã động đến những gì người dân thực tình muốn biết. Nên trở thành nhạt nhẽo là thế. Những phỏng vấn viên của NDMB lại toàn là nam nữ nhân viên VT-X, tức là nhân viên cơ sở của nhà nước, và khi đã là nhân viên lãnh lương của nhà nước, những người đó phần nào không còn là nhân dân thuần túy nữa. Người dân sẵn sàng nghĩ rằng những nhân viên lãnh lương nhà nước đó không dám hỏi những câu móc lõ hoặc có hại hay khó trả lời cho những người được mời tới phỏng vấn. Trên tờ CO này có lần Gã Thâm đã viết bài bóc thòm chương trình NDMB của Tr.T. Lâm. Nay thấy nó càng ngày càng tiến mạnh trên con đường lùi, GT thấy có bần phạn phải cảnh giác ông Trung Tá được em Tô Văn khen là đẹp trai, ăn ảnh này một câu tuy có thể trái tai, khó nghe đấy nhưng mà là sự thật: Chương trình của ông xuống quá rồi ông nên nghĩ cách cải tiến nếu không thì nên dẹp là vừa.

Tuần trước đây, GT chứng kiến cuộc Người Dân Muốn Biết phỏng vấn ông Lê Công Chất, Thứ Trưởng Bộ Nội Vụ. Ông Chất thao thao kể chuyện Lục Vân Tiên: « Vân Tiên công mẹ đi ra. Đụng cái cột nhà, công mẹ trở vô. Vân Tiên công mẹ đi vô. Đụng cái chày vô, công mẹ trở ra. » Và ông Chất lấy Kiều, ông kể chuyện Từ Hải bị chết đứng vì nghe lời Kiều ăn hối lộ của Hồ Tôn Hiến để chứng minh rằng người lãnh đạo cần đề phòng nhất là những kẻ thân quanh mình. Nghe ông Chất lấy Kiều, người ta có thể nghĩ rằng ông muốn ám chỉ cấp lãnh đạo nào đó có vợ đẹp và nghe vợ.

Có điều là vì TiVi Giao Chỉ hãy còn thiếu cái Máy Cười nên cuộc Lầy Kiều kể trên đây hơi... nhạt. Đề nghị TiVi Giao Chỉ xin tiền nhập cảng ít nhất 1 cái Máy Cười, như TiVi Mỹ vẫn có máy cười tồ tồ, để có tiếng cười mỗi khi pha trò, cho đỡ tồ...

XÚC LỘ

Cuộc đánh nhau tranh dành quyền lợi giữa 3 bang phái: Đốc Tờ Tây, Thọ Chích Đạo và Lang Ta... kéo dài từ mấy năm nay vẫn còn âm ỷ chưa ngã ngũ thắng bại ra sao, thì Tháng Bảy mưa ngâu năm Chó, Bang Phái Bào Chế tức Được sĩ, lại nhảy vào cuộc đấu tố Giáo Chủ của Họ là ông Trương Đốc tờ Vũ Ngọc Hoàn.

Theo đúng thông lệ và thủ tục của những cuộc đấu tố, Trương Hoàn bị các được sĩ gán cho rất nhiều tội bản, trong số có tội ngu xuẩn và lừa thầy phản bạn. Nguyên do chỉ vì Trương Hoàn đã không xử dụng đúng cỡ những anh chị được sĩ ở cõi đời này.

Đấu tố thượng cấp và đòi quyền lợi xứng đáng là việc riêng của các vị được sĩ, GT chỉ thấy thắc mắc khi đọc báo thấy có được sĩ Thủy nào đó đang đàn diễn thuyết nói rằng các nữ được sĩ như cô nhất định không chịu... xúc lộ. Các cô này coi việc xúc lộ là một việc hạ tiện, không xứng những bàn tay năm ngón ngọc ngà của các cô. Về lời tuyên bố không chịu xúc lộ này của cô Thủy, GT nghĩ lắm. GT mạn phép hỏi nhỏ nữ được sĩ Thủy và tất cả những cô được sĩ có chồng rồi cũng như chưa hề có chồng ở cõi đời này một câu:

... Thực sự tồ bao giờ các cô hăng hái và hào hứng nắm cổ chai, xúc xúc hay không ?? Các cô có chê nắm cổ lọ thực không ? Xin nhấn nhủ các cô: chớ có chê việc nắm cổ chai mà hể to đấy. Đó là việc làm cao đẹp nhất đời và nếu các cô mà không được làm cái việc cao đẹp ấy, tức là nếu các cô không có chai để mà xúc, đời các cô sẽ buồn lắm đó, không có lạ, thế gì đâu.

HUY CHƯƠNG ĐẶC THU

Tuần này GT ghi nhận có hai em Phún tên là Thủy làm thời sự. Một em Thủy là em Thủy được sĩ lên tiếng chê việc xúc lộ. Em Thủy thứ hai là em Thu Thủy, nữ phóng hòm, phóng cục của làng báo Giao Chỉ. Em Thủy Báo được ông Tướng hào hoa vùng Ba trao tặng một cái huy chương

to bằng hai ngón tay chéo. Việc trao huy chương và bằng tưởng lệ này làm cho một số ký giả được rựa ở Sài Gòn khó chịu và phản đối. Mấy anh ký giả được này cho rằng em Thu Thủy không xứng đáng được trao thưởng bất cứ cái gì hết.

Vô tư mà nói, GT thấy sự phản đối của nhóm ký giả, phóng viên được vô lý và vô duyên quá. Ông Tướng trao huy chương cho em gái phóng viên đề thưởng công cho em đã tích cực phục vụ quân đội và có công với quân đội. Phục vụ quân đội có thể là phục vụ ông Tướng của cái quân đội ấy, làm cho ông Tướng thoải mái, dễ chịu, tâm trí thơ thới, hân hoan, ông Tướng mới sáng suốt trong việc hoạch định chiến thuật, điều binh, khiển tá tấn công địch, đem lại chiến thắng vinh quang, tiết kiệm xương máu chiến sĩ.

Em Thu Thủy chắc đã từng giúp cho ông Tướng được thành thời, nhẹ nhõm như thế, và nhờ sự phục vụ tích cực của em, quân của ông Tướng đánh đâu được đấy, đánh lớn thắng lớn, đánh nhỏ thắng nhỏ, thắng lợi nhép nhàng, ròn rã, tinh quân dân cả nước mặn nồng, cá béo, nước đục v.v... thì em được ông Tướng ghi tinh ban cho mẽ-đay... là hợp lý quá rồi. Mấy anh phóng viên được ghen với em thật là bậy.

THÔNG TIN VĂN NGHỆ GIÁO DỤC

TiVi Giao Chỉ lại vừa bị báo chí sát một cục sà bông ghê vào mặt vì tội giáo sư điều khiển Chương Trình Đố Vui đã dùng danh từ nham nhỡ phi mô phạm là «nóng máy» với mấy em gái nhỏ đến dự đố vui.

TiVi Giao Chỉ từ lâu đã bắt chước đàn anh TiVi Mèo qua danh xưng «..Information, Education ..and Entertainment..» tự khoác cho mình danh hiệu thom như là: «..Thông tin, giáo dục, giải trí..», nay với danh từ nham nhỡ «Đố Vui Nóng Máy», tưởng có thể tự khoe thêm vài đặc điểm nữa như sau:

— Thông tin nâng bi, văn nghệ cùi (Hàn Mặc Tử cùi), Giáo dục Ậu.

Thông tin thì toàn tin viên chức chính quyền kinh lý, hiệu dụ, cất bằng, bắt tay, văn nghệ thì mang Hàn Mặc Tử ra riều... « Anh Hàn Mặc Tử em có yêu không? », giáo dục thì sài tiếng kép «nóng máy» với nữ sinh con nít... TiVi Giao Chỉ ta quả là số dách đầy chứ?

Lại nghe nói Nhà văn Hóa Lão Mai đã đích thân đến TiVi Giao Chỉ phản đối giờ dạy chữ Nho của GS. Đào Mộng Nam và long trọng đề cao những màn vũ Cancan tốc váy của Maxim là... nghệ thuật. Sự thực, nếu chữ TiVi Giao Chỉ là chữ oan. Bởi vì với một ông Quốc vụ Khanh đặc trách Văn Hóa chế chữ Nho là lạc hậu cổ hủ và chỉ thích coi nhẩy tốc váy, nên TiVi ấy làm sao mà mờ mịt, mờ mặt cho nổi.

TINH KHÍ VN

Cái nhà ông Phạm Đình Tân — một nhân vật thường đi cặp đôi với ông Phạm Đình Khiêm — ở trong cái văn đoàn chỉ có trần si 2 ông này và có cái tên khó nghe là Tinh Việt Văn Đoàn, vừa bị tố cáo là đạo văn rất nặng.

Số là ông Vũ Đình Lý, nguyên Chánh Sở Chánh Trị của Nha Công An BV, vừa gửi đi rất nhiều thư và tài liệu cho các nhà báo và văn nghệ sĩ Giao Chỉ, tố cáo ông Phạm Đình Tân đã có hành động phản bội không đẹp với ông. Số là 2 ông Lý và Tân cộng tác với nhau trong việc dịch sách của Mỹ ra tiếng Việt. Ông Tân đứng ra cho nhận thầu việc dịch sách của Cơ Quan Văn Hóa Hoa Kỳ bằng một giá đất, đem về đưa cho ông Lý dịch với giá rẻ. Hai nhà văn dịch thỏa thuận miệng với nhau rằng các bản dịch do ông Lý dịch khi in phải mang tên «Bản dịch của NAM CHÍ». Ông Tân bằng lòng như thế nhưng khi sách sắp in ra, ông Lý lại bắt được quả tang ông Tân xóa tên dịch giả đi để thay vào đó bằng dòng chữ «Bản dịch của Phạm Đình Tân».

Cái tệ cùi đầu Văn Nghệ vẫn có từ lâu ở đất này. Sách của Mỹ dù cho có hay có giá trị đến mấy mà cứ giao cho Cai Thủ lãnh dịch, để rồi Cai Thủ giao cho những người túng tiền dịch lại với bất cứ giá nào cũng trở thành vô giá trị, chẳng có ma nào thêm đọc và chỉ là một trò tốn tiền của dân Mỹ đóng góp. Riêng vụ ông Lý và ông Tân. Gã Thâm chỉ thấy cần khuyên ông Tân một điều:

— Chẳng nên thế-Quí báu gì-Mang tiếng... Hãy trả César những gì thuộc về César...!! Chúa đã dạy thế từ lâu rồi mà — Người công giáo tiến hành Phạm Đình Tân vẫn thường khuyên người khác sống đời đạo đức và tuân theo lời chúa dạy, há lại quên sao?

nhỏ' long báo

□ Công Tử Hà Đông

ĐỒ PHỄ THẢI

Đàn anh Mèo, sau khi rùng rùng kéo nhau sang Giao Chỉ, đòi... dứt đầu vô cho bằng được, đến năm Con Chó, lại ào ào rút ra và kéo nhau chạy về. Việc chạy về nước không phải là một cái gì do đàn Giao Chỉ phịa ra để bôi lọ đàn anh Mèo. Chính các đàn anh Mèo cũng tự nhận là họ đang chạy về nước. Hiện họ đang thực hiện một Chiến dịch gọi là «Chiến dịch Chạy về Xứ». Đặc biệt là trong chuyến chạy làng này, họ mang về hết cả nồi niêu song chảo, chổi cùn rế rách, những thứ được gọi là đồ phế thải của họ.

Tin cho biết một chuyến tàu vừa về tới Ca-Li-Phốt-Ni, đã chở theo 2.333 tấn đồ phế thải, gồm từ máy điện, máy lạnh, đèn bếp ga, lò điện, tới cái kềm, cái búa, cuộn dây điện. Những món này nghe nói sẽ được chia đều cho các tiểu bang làm của hồi môn.

Những gì Mèo đem đến, khi đi Mèo đem đi... Thời thì cũng được đi xong nếu bảo là Mèo đem đồ phế thải về xứ mà chỉ đem toàn những máy điện, máy lạnh về thì... không được. Có một số 300.000 cái đồ phế thải nặng lắm mà dân Giao Chỉ đòi hỏi Mèo phải đem về cho đất nước đã tan tành, đã bần này... được sạch đó là 300.000 em gái điếm, me Mèo đã trong 5 năm trời

qua, đem thân phục vụ 500.000 chàng G.I viên chinh. Nhân danh tất cả những thứ Ủy Ban Đò Quyền Sống... hằm bà lằng hằm ba li he... ở đất Giao Chỉ, GT long trọng lên tiếng đòi Quân đội Mèo phải:

— Đem ngay 300.000 đơn vị đồ phế thải Gái Điếm, Me Mèo xuống tàu về nước Mèo làm gì thì làm.

— Để lại tại chỗ tất cả những món phế thải khác như máy lạnh, máy điện, bếp ga, xe ô tô.

Bằng không, tất cả các Ủy Ban Đòi Quyền Sống Giao Chỉ sẽ đoàn kết lại cùng với Lực Lượng ĐĐK và Ấn Quang, Việt Nam QT, xuống đường biểu tình phản đối bao vây Tòa Đại Sứ Mỹ, vô nhân viên lãnh sự, ngoại giao Mèo làm con tin.

ẮC NHIU

Ông Phó Tổng Mèo Ấc Nhiu đến VN đúng vào lúc trời đổ một phát mưa tầm tã. Chẳng biết ông Phó Tổng Mèo này bàn tán những gì với những ông Tổng Giao Chỉ. Chỉ biết khi ông ta ra đi, có tin Mèo sẽ viện trợ thêm cho Giao Chỉ 100 Triệu Đôn, và đang kim chánh phủ Giao Chỉ sẽ cải tổ từ hình thức đến nội dung. Nghĩa là theo tin sơ khởi, bao nhiêu Tổng, Bộ Trưởng đang tại chức hiện nay sẽ đội nón ra đi ráo tội, chỉ có Ông Thủ Khiêm là còn ngồi.

Dân Giao Chỉ chán ngấy từ lâu với Tổng Ngọc Tông Huệ ề còm ba nhi... nhưng đã chờ đợi cải tổ quá lâu mà không thấy, phần nào nhạt nhẽo với tin trên. Tuy nhiên, bây giờ đang là tháng Bảy, mùa cô hồn và cháo thí, việc cho cô hồn các đảng ra đi vào tháng này thật là phải. Khi nghe tin này Chủ Nhiệm Minh Võ đã dành sẵn một khoản tiền còm để đưa cho bà gác dang nấu cháo, mua kẹo bánh rế tiền, tổ chức một buổi cúng cô hồn ngay ở tòa soạn CON ONG. Cô hồn Kim Ngọc lần này sẽ được tổng tiền trọng thể và được lót tay lá chuối, dặt ra mãi tận đồng rác cuối chợ Cá Trần Quốc Toàn.

NHẠC PHÂM

Tiếng hát con tim

một tâm ca của THU HOÀI NGUYỄN
Tác phẩm đặc sắc nhất của thời đại chiến tranh

Tái bản và phát hành khắp nơi

TIÊU NGỌC

Người dân đen
cầm cân

BA TÒA...

Chẳng biết từ đời kiếp nghiệp lai nào, hễ mỗi lần đám dân ngu khu đen nhắc nhở đến cái giường máy phán xét mình thường cứ nằng nặc gọi nó là Ba Tòa Quan Lớn.

Cho nên khi chí sĩ Minh Vô giao phó cho Tiêu Ngọc cái nhiệm vụ "cao đẹp" là phán xét các hành vi nham nhỡ của đám nhân loại ô trọc trên cõi đời ty tiện này, Tiêu Ngọc bèn làm biếng thường ngay mấy chữ Ba Tòa Quan Lớn cho tiện việc sổ sách.

...QUAN LỚN

Đã làm công việc phán xét đồng loại, thì dù là phán xét công minh hay phán xét nham nhỡ cũng xứng đáng được đời kêu bằng Quan Lớn. Ba Tòa Quan Lớn mà ily! Ngay giữa thời buổi dân chủ thật lực này, các vị cầm cân này mực cho đồng bào vẫn được người ta suýt xoa kêu bằng Quan Tòa, hay càng lắm thì gọi là Ông Tòa, chứ có ai nỡ lòng nào nói là Anh Tòa hay thằng Tòa đâu?

Bởi các lẽ ấy, Tiêu Ngọc cao hứng toan vẽ ngục tư xưng là Phán Quan hay là Chánh Án tư như cụ VIP KK, nhưng nghĩ đi nghĩ lại Tiêu Ngọc lại rết, sợ xưng bày như thế, vô phúc thiếu âm đức rất có thể bị truy tố về tội tiếm chức lắm ily! Ráng tránh khỏi phải giao thiệp với bộ Hình Luật Củ Cải được chừng nào hay chừng ấy. Và chẳng, mình là dân đen, mà ở vào cái thời buổi dân chủ cùng minh này, đời lúc dân đen cũng sáng giá lắm, thế thì tội gì mà không nhận mình là dân đen, nhưng là người dân đen cầm cân. Các "quan" phán xét dân đen chúng tôi, thì dân đen chúng tôi cũng có quyền phán xét các "quan" chứ? Xin đừng quên điều đó.

MỘT TÒA...

Từ khi "Đấng Thiêng Liêng của các tôn giáo" tạo ra một loài sinh vật đi bằng hai chân gọi là loài người, và kể từ khi loài người còn ăn lông ở lỗ, chưa biết tổ chức Ba Tòa Quan Lớn nghĩa là chưa

nhận chịu sự phán xét của đồng loại mình, thì "Đấng Thiêng Liêng của các tôn giáo" cũng đã tổ chức hệ loài người Một Tòa để con người phán xét hành vi của họ rồi. Cái ông Tòa đầu tiên này tuy lơ mơ không học lệ học luật gì ráo trôi, nhưng cam đoan không biết ăn của đút, không tham nhũng, và chắc chắn là biết hết sự thực, tất cả sự thực, chỉ có sự thực của can nhân. Chân lý được phát huy kịch liệt đến tận củ tỳ.

Tên Ông Tòa đầu tiên của loài người là: Lương Tâm. Vâng, Tòa Án đầu tiên của con người là Tòa Án Lương Tâm.

Nhờ Tòa Án này mà nhân loại tránh được bao nhiêu tai họa. Nhiều tội ác đã không xảy ra vì được Tòa Án này ngăn chặn kịp thời. Tội ác đã xảy ra rồi thì Tòa Án này sẽ tuyên một hình phạt mà phạm nhân phải chịu sự dày vò suốt đời, hai mươi tiếng trên hai mươi bốn tiếng đồng hồ không lúc nào hình phạt đó buông tha, dù chạy trốn đi đâu cũng không thoát. Khi phải tốn tiền xây trại cải huấn, khi phải bầy đặt, vẽ vời chuồng cọp, chuồng beo.

Tiểu rằng, về sau Ông Tòa Lương Tâm càng ngày càng lười biếng, không chịu làm công việc của ông, mà chỉ ham "cồng đư", văng mặt lu bù kèn, cho nên cái sự đời nó mới đảo điên, đen bạc.

HAI TÒA...

Cái Tòa thứ hai này là công trình của con người nhưng còn chịu khá nhiều ảnh hưởng của cái Tòa do "Đấng Thiêng Liêng của các tôn giáo" tổ chức.

Thường thường cái Tòa thứ hai này có nhiều, rất nhiều, vị chánh thẩm. Tuy Tòa Án này không có sự phụ tá đặc lực của những ông bạn dân, nhưng người đời cũng ngán nó thấy mẹ! Những Ông Tòa không được lãnh lương, không có một xu tưng phụ cấp nào, dân chúng khi phải đóng góp.

Bao nhiêu ham muốn, đam mê được bóp chết để khỏi thành tội lỗi. Bao nhiêu kẻ phạm tội đã phải tự ý lưu đày hay sống héo hon vì bị Tòa Án kết án. Đó là Tòa Án Dư Luận. Bàn án có thể là đàm ba câu vè, có thể là một vài câu nói dè bêu, một cái nhìn khinh miệt, một cử chỉ ngoảnh mặt quay đi từ bỏ. Ấy thế mà nó có hiệu lực ra phết. Sống mà bị đồng loại khinh bỉ, xa lánh, thì cuộc đời bị gậy là cái chắc.

BA TÒA...

Đây là thứ Tòa Án chính cống của những kẻ vô phúc, gặp đúng hạn hình, ky chiều mệnh. Vô phúc đáo tụng đình mà ily! Không biết xưa kia bố già nào nói mà thiêng thế. Trải qua bốn ngàn năm

văn hiến mà vưỡn không ai dám cãi chính rằng hữu phúc đáo tụng đình. Ảnh tượng những cuộc thâm văn khéo léo của quý cụ bạn dân, âm thầm những tiếng "anh" sách mé xuất phát từ những lỗ mồm có gang có thép, dùng để gọi những kẻ "vô phúc" mà tuổi trời đáng vào bạc cha, chú của chủ nhân những lỗ mồm ấy, dù chỉ hiện lên lơ mơ, văng vẳng cũng đủ làm cho người dân đen ba đời lương thiện ngán đến khóc thét lên được!

Có người cho rằng qua bốn ngàn năm lịch sử, giống Giao Chi đã sản xuất được về khối Bao Công, vậy cứ yên chí lớn làm gì mà yếu bóng vía quá vậy?

BAO CÔNG ĐẮNG LÀ AI?

Nhưng cứ nghĩ đến Bao Công là hình dung thấy một đấng "mặt sắt đen sì". Ghê thấy mẹ! Lại nhớ tới dzu đấng tra án Quách Hoè, với những hình cụ: kim, kẹp với cảnh địa ngục do đấng là nhà đạo diễn kiêm diễn viên dè buộc Quách Hoè phải thú tội, với sự hung hăng, nhiệt thành của đấng cốt làm sao giăng cho bằng được sự nhận tội của bị cáo, đồ ai không nổi gai ốc!

Như thế, đấng Bao Công của các thế hệ thâm phán, đã dùng bạo lực trái với điều 7 khoản 4 của Hiến pháp 9 nút rồi đấy nhé. Không kể đấng lại còn dùng mảnh lời ngược với nguyên tắc Thành Tín mà cuộc thẩm cứu phải tôn trọng.

Con quý lạy "Đấng Thiêng Liêng của các tôn giáo" phù hộ cho Đất nước chúng con văng bóng Bao Công!

...QUAN LỚN

Cho nên, Tiêu Ngọc tôi tuy làm công việc của Ba Tòa, nhưng không dám xưng là Quan Lớn, mà tiên thiên xác định mình chỉ là một tên dân đen cầm cân.

Trước khi cầm cân, Tiêu Ngọc long trọng tuyên xưng lòng tin tưởng sâu xa nơi đấng Thiêng Liêng của các tôn giáo (đoạn này Tiêu Ngọc đạo văn của Hiến pháp 9 nút) và trang nghiêm thề có trẻ chui ống rằng:

— Người dân đen cầm cân sẽ:

- 1 — Không lười
- 2 — Không dốt
- 3 — Không ăn của đút

Bởi lẽ:

— Lười biếng thì không coi kỹ từng trường hợp mà mình phải cân kẹo, do đó cân ầu.

— Dốt nát thì không hiểu rõ thế thức cân lường, bởi vậy cân sai.

— Còn ăn của đút thì khỏi cần giả mánh vì chúng đã đớp rồi thì quan tâm cũng ily, quan tư cũng gạt còn cân kiếc cái con mẹ gì nữa.

Muốn biết Tiêu Ngọc cân kẹo ra sao, có đúng với lời thề cá trẻ chui ống không, xin coi hồi sau sẽ rõ.

Ồ XE ỐC, ÔNG ĐỐC ĐI TÂY LÃO TƯỚNG CỤ NHẦY SINH VIÊN NỔI GIẬN

Từ thuở khai thiên lập địa đến bi giờ, chưa bao giờ người ta lại thấy có một hạng người cụ nhẦy và lì lợm đến như này. Sự lì lợm, sự mặt trời tán bóng này thật đáng được khen thưởng, đáng được xưng tụng đến muôn đời.

Thưa đó là Đốc Bộ Phạm Tấn Tước, Khoa Trưởng Y Khoa Đại học Saigon.

Trước những sự bẽ bối đến ghê tởm của Đốc Bộ Tước, (điều này báo chí Saigon đã viết gần nửa tháng trời dòng đã, nhất là báo Thần Phong đã chơi sả láng, thiết tưởng không nên nhắc lại làm chi cho tốn giấy, tốn mực, nhất là làm dơ dáy đôi tai của những người có liêm sỉ) quần chúng Sinh Viên đã cương quyết đứng lên hạ bệ cho kỳ được. Họ không thể nào vác mặt mũi tới trường thì khi có một Ông Khoa Trưởng bất có liêm sỉ cùng minh như vậy, còn ngồi thủ lù ở đó. Họ cũng chả còn bụng

dạ nào dè theo đuổi công việc bút nghiên khi ngày nào ông ta còn đi tới đi lui với cái bản mặt nham nhỡ ấy.

Các đại diện của thành phần Hội đồng Khoa đã ký tên bắt tin nhiệm Đốc Bộ Phạm Tấn Tước vào sáng 18-8-70 tại viện Đại Học Saigon, và Giáo sư Viện Trưởng có tuyên bố rằng sự chậm trễ trong việc giải quyết khủng hoảng tại Y Khoa Đại Học là ở phía bản thân ông Viện trưởng.

Trước đó nhiều ngày, các vụ phản đối Đốc Bộ đã diễn ra một cách linh đình và long trọng. Hội đồng Khoa đã bỏ phiếu bắt tin nhiệm Đốc Bộ trước sự hiện diện của Đốc Bộ: 14 phiếu bắt tin nhiệm, 3 phiếu trắng và 4 tin nhiệm. Và Đốc Bộ đã chính thức công nhận lỗi lầm cũng như các sự chỉ trích, nhưng sau đó Đốc Bộ lại chơi đòn ma giáo, thủ tiêu luôn biên bản của buổi họp đó.

Đến lúc thấy sinh viên và giáo sư làm quá, thì ông Đốc Bộ, tức là môag sư Viện trưởng Trần Quang Đệ lại nhắn tin ra rằng: Ông Viện Trưởng

đã hẹn cho ông Tước một thời gian tối đa là một tuần lễ để tự xử, nếu không ông viện trưởng đành phải giải quyết dứt khoát.

Rồi Hội đồng Viện cũng thúc bách Đốc Bộ Tước nên từ chức để giữ lấy thể diện, kéo khi anh chị em sinh viên làm quá thì ily mặt! Nhưng lão Đốc Bộ đã tỏ ra can trường và lì lợm số dách. Lão hùng dũng tuyên bố rằng: "Tôi không tham quyền cố vị nhưng tôi không từ chức trước nhiệm kỳ!"

Đốc Bộ lại còn cả gan dè tuyên bố thêm rằng: "Tôi nhất định không chịu từ chức, cứ ngồi lại để phá chơi! Làm gì nhau thì làm!"

Trong khi đó thì ông Đốc Bộ lại đi Tây nghỉ va cãng.

Thế là cuộc khủng hoảng tại Đại Học Y Khoa đã đi tới chỗ gần như hoàn toàn bế tắc vì hai cha lãnh đạo: một đấng thì ily, lì lợm, dơ dáy, cóc có liêm sỉ, còn một đấng thì ca bài ô-rô-lui, kẹ xác chúng mày ông đi Tây cái đã. Vâng thì bi giờ chỉ có cách sinh viên xúm nhau lại khinh ông Đốc Bộ ra nghĩa địa Tây để ngủ mí Tây cho được việc.

THIÊN-THANH C.ty

KỸ NGHỆ SƯ

Chế tạo đồ gốm đủ loại

6115, Dương Công Trừng - Thị Nghè — Đ.T. 20695

Tổng phát hành

Hưng THỊNH ĐẠT

35B Phan đình Phùng - Saigon — Đ.T. 20447

SƠN-HẢI

84C-86-88, Bùi Chu, SAIGON

Đ.T.: 23.596

Tivi • Radio • Service

Có thợ lành nghề, đến sửa tại tư gia.

Photo Copie điện tử và Ronéo

Làm việc nhanh chóng, giá phải chăng

Thường trực từ 7 giờ đến 22 giờ

cả Chúa Nhật và ngày lễ.

NEUROTONIC

Bồ óc và trí nhớ

CÓ BÁN TẠI CÁC TIỆM THUỐC TÂY

Nhận định tổng quát về cuộc bầu cử bán phần Thượng Viện

NOC ĐOC

GÀI SĨ

Tuy chưa có kết quả chính thức về cuộc bầu cử bán phần Thượng Viện ngày 30-8-70, nhưng kết quả tạm thời cũng đã đủ nói lên rất nhiều ý nghĩa hi, nộ, ái, ố của cuộc bầu cử.

Sau đây, Con Ong xin có một nhận định tổng quát về cuộc bầu cử này.

MỘT

Nhận định đầu tiên là một mối lo, vì số cử tri đi bầu quá ít. Cuộc bầu cử hội đồng Đô Thành, Tỉnh và Thị Xã ngày 28-6 vừa qua, số đi bầu đã ít, lần này còn ít hơn. Toàn quốc chỉ có 6500 tổng số cử tri đi bầu. Gia đình chỉ có 4900.

Dân chán đi bầu, là một dấu hiệu nguy hiểm. Vì đã gọi là dân chủ, thì dân phải tích cực tham gia việc nước mới đúng. Trong lúc tình hình khó khăn này mà dân thờ ơ với việc nước, là điềm xấu.

Dân ít đi bầu có thể là vì quá chán các đại diện tại cơ quan Lập Pháp trong những năm qua làm xấu nhiều hơn làm tốt.

Cũng có thể là dân chán cả thái độ của Hành Pháp đối với Lập Pháp. Bầu ra đại diện để bênh vực quyền lợi cho mình tại Quốc Hội nhưng Hành Pháp tự ý tăng thuế kiếm tiền, có kẻ Quốc Hội vào đâu?

Cũng có thể người dân chán nản về sự đứng đắn và trong sạch của các cuộc bầu cử lần nào cũng có kiện tụng to nhau gian lận.

Đáng lẽ chánh quyền phải cố gắng hơn trong việc huy động dân chúng đi bầu. Và thấy đi bầu ít như vậy, đáng lẽ các nhà viết bình luận của radio tivi phải than phiền, và vạch rõ sự tai hại, để lần sau đi bầu đông hơn, thì các nhà bình luận 1 chiều của ta đã cho là một thắng lợi lớn rồi. Nhà bình luận của đài phát thanh còn tự ý tăng thêm tỷ số đi bầu rồi cầm đầu khen hay. Chán mới đời.

HAI

Ba liên danh đặc cử: Hoa Sen, Mặt Trời và Bông Huệ không làm ai ngạc nhiên, vì ngay trước cuộc bầu cử, nhiều người đã tiên đoán như thế. Nhưng đó là kết quả không đáng khích lệ cho tương lai dân chủ nước ta. Tại các nước khác, chỉ có các chánh đảng mới hy vọng đặc cử. Tại nước ta, gần một thực chánh đảng tranh cử

đều rụng như sung. Trong khi các liên danh đặc cử một là con đẻ của nhà Vua (Trời Việt) một là con đẻ của nhà chùa (Hoa Sen), và một là con đẻ của nhà Thờ (Bông Huệ).

Trong cái thế chế dân chủ trên thế giới, có hai công thức Thượng Viện. Một loại Thượng Viện đặc cử, như bên Anh, gọi là nguyên lão nghị viện, Nghị Sĩ không do dân bầu, mà do nhà Vua, và tôn giáo đặc cử. Tại Mỹ, Thượng Viện do dân bầu. Tại Việt Nam cũng vậy, Thượng Viện do dân bầu, có quyền rất lớn. Nhưng dù là dân bầu, thì cũng chỉ có những người của nhà Vua, nhà chùa, và nhà Thờ đặc cử, vậy thì bất dân bầu làm chi cho một nhọc và tốn của nhà nước. Nên sửa lại hiến pháp, quy định các Nghị Sĩ Thượng Viện sẽ do Tổng Thống, và các tôn giáo đặc cử quách cho xong.

BA

Kết quả bầu cử là một bài học đích đáng cho công giáo.

Năm 1967, Công giáo đã chiếm tỷ lệ 46, nghĩa là 4 trong liên danh đặc cử, là của Công giáo. «Quen mui thấy mùi ăn mãi», năm nay chỉ có 3 liên danh đặc cử, mà người Công giáo xông ra tới 6 liên danh, sau rút một còn 5. Vì ra quá nhiều liên danh, các «nhân tài» Công giáo bị tán mất, khiến không có những liên danh Công giáo thật mạnh, và phiếu của cử tri Công giáo cũng bị phân tán nát bét. Tuy thụ ủy hai trong ba liên danh đặc cử là người Công giáo, nhưng đặc cử không phải hoàn toàn nhờ yếu tố Công giáo. Mặt Trời nhờ yếu tố chánh quyền và các tôn giáo khác. Bông Huệ nhờ một phần uy tín cụ già gần.

Nếu Công giáo không sớm thức tỉnh, sẽ thất bại lớn trong những cuộc bầu cử sắp tới.

BỐN

Phật giáo cũng được một bài học nhờ cuộc bầu cử này.

Năm 1966, Phật giáo tẩy chay bầu cử, nên không mất tiếng nói tại Quốc Hội.

Năm 1967, Phật giáo vẫn tẩy chay bầu cử, nên Công giáo cả thắng.

Sau ba năm tranh đấu xuống đường hò hét, đòi lật đổ chế độ, mà chẳng đi đến đâu, chế độ vẫn vững. Lần này, Ấn Quang đành nhập cuộc, tuy không Chánh thức nhưng cũng coi như chánh thức.

Nhờ nhập cuộc, Ấn Quang đã lọt được một liên danh, có tiếng nói tại nghị trường.

Nếu Phật Giáo biết củng cố hàng ngũ, biết bám lấy thế chế hợp pháp mà tranh đấu hợp pháp, còn có thể thắng nhiều trong các cuộc bầu cử sắp tới.

NĂM

Các chánh đảng, cũng được một bài học hay, tuy là chua cay.

Trước cuộc bầu cử, đảng nào cũng khoe rằng mình có thực lực, nhưng nhìn kết quả bầu cử mới thấy rằng tất cả đều là nói phét chẳng anh nào có thực lực. Đảng Cấp Tiến về được hạng 5,

nhưng ai cũng biết rằng đảng này có được, một số Tỉnh Trưởng và rất đông cán bộ hành chánh, vốn là học trò từng Hậu Bô của ông đảng trưởng Nguyễn Văn Bông. Đảng Đại Việt của ông Hà Thúc Ký đưa ra một liên danh với thành phần yếu, về được hạng 6, đó là điều đáng chú ý, đảng này lại có trong tay Bộ Chiêu Hồi. Hiệu Cấp Tiến không nhờ vào cái thế hành chánh, và Đại Việt CM không nhờ vào Bộ Chiêu Hồi, có về được hạng 5, hạng 6 không?

Tất cả các đảng khác, đã về quá kém. Ngay như cái đảng cứu nguy của ông Nghị Đôn (liên danh Bà Đại) cũng chỉ về thứ 9 với trên nửa triệu phiếu. Và liên danh Sao Sáng của lãnh tụ Hiến Béo (L. L. Đ. Đ. K) hạng 12! Lâm ông Hoàng Kim Quy võ bố nó cái mộng cha con đồng viện.

Qua kết quả bầu cử, mới thấy đảng phái nếu đoàn kết chặt chẽ, vẫn yếu, huống chi có đảng đã chia 5 sẽ 7. Đảng Nhân Xã vì chia hai, nên Cái Nhà tung tiền ra như nước mà chỉ hạng 4, trong khi Mẹ Bông Con về hạng Tám. Lực Lượng Dân Chủ VN của Nguyễn Văn Ngãi tách khỏi Đại Việt CM của Hà Thúc Ký, đã về hạng chót. Chỉ tội Giáo Sư Nguyễn Cao Hách, vốn là một người hách mà chiếm số phiếu quá khiêm nhường.

SÁU

Trước bầu cử, nhiều người đoán là Hoa Sen của Ấn Quang sẽ đặc cử. Nhưng ít ai ngờ là Hoa Sen về đầu.

Hoa Sen và Ba Bông Sen, cùng thuộc «Đ. Ấn Quang», trong khi mỗi cử tri được bỏ từ một đến ba phiếu. Như vậy, đáng lẽ cử tri đã bỏ cho Hoa Sen, cũng bỏ phiếu cho Ba Bông Sen. tại sao Hoa Sen được tới 1.148.073 thăm

● Nghị viện là đại diện của nhà vua, nhà chùa và nhà thờ.

● CÁC CHÁNH ĐẢNG ĐẠI BẠI VÌ HỮU DANH VÔ THỰC

trong khi Ba Bông Sen chỉ được 605.939 thăm? Sự kiện này có thể do các nguyên nhân sau:

1— Hoa Sen đã được «Mặt Trời» và Mỹ ủng hộ, như trường hợp Trương Đình Dzu năm 1967.

2— Ông Thụ ủy Vũ Văn Mậu uy tín hơn ông thụ ủy Nguyễn Đại Bàng, nên nhiều cử tri bỏ thăm cho ông Mậu mà không bỏ cho ông Bàng.

3— Vì muốn chắc ăn, Ấn Quang hồ hào cử tri chỉ bỏ 1 phiếu cho Hoa Sen, thay vì bỏ hai hoặc 3 phiếu.

4— Trong Hoa Sen có tới hai ông Bác Sĩ Đờ Đề (Nguyễn Duy Tài Giám Đốc Bệnh Viện Duy Tân, và Tôn Thất Niệm Giám Đốc Bệnh Viện Từ Dũ), trong khi ông BS Bàng ở Ba Bông Sen không biết đờ đề, nên Hoa Sen có thêm nửa triệu phiếu của các bà bầu.

5— Chánh quyền ăn gian cho Hoa Sen, vì sợ đờ Hoa Sen thất cử sẽ mang tiếng là bầu cử gian.

6— Chánh quyền vận động ngầm cho Hoa Sen để «chiêu hồi Ấn Quang», đem tiếng nói của các thầy từ đường phổ vào nghị trường, để các nhân viên công lực đờ một mồi.

Có thể là một trong những giả thuyết trên đây đúng, có thể là mỗi đảng một chút.

BẢY

Nếu coi kết quả bầu cử như một cuộc trắc nghiệm, thì uy tín của Hành Pháp hiện ở 1 mức khá thấp. Bằng chứng:

1— Liên danh Mặt Trời của Huỳnh Văn Cao thân Chánh quyền rõ rệt, mặc dầu được sự ủng hộ tích cực của Tổng Liên Đoàn Lao Công, mà tại Thủ Đô chỉ đạt được trên 47 ngàn thăm, trong khi Bông Huệ, độc lập với hành pháp, dẫn đầu với trên 121 ngàn thăm. Nếu không có sự ủng hộ của Tổng Liên Đoàn Lao Công, thì liên danh thân Chánh quyền sẽ bớt hơn nữa tại Thủ Đô.

2— Thật vậy, liên danh 16 Ba Cây Chùm Lại do vua vâng tục, tức là Bác Sĩ Nguyễn tiến Hỷ, đương kim Quốc Vụ Khanh làm thụ ủy, tính về hạng nhất, mà đã về bét tại Thủ Đô. Liên danh này cũng thân Chánh phủ và không được Tổng Liên Đoàn Lao Công ủng hộ.

3— Liên danh 12 của lính, lấy danh hiệu ủng hộ Chánh phủ đã muốn tự mình làm một cuộc trắc nghiệm trung cầu dân ý xem đa số hay thiểu số ủng hộ chánh phủ. Kết quả liên danh này về thứ 14, với gần 400 ngàn thăm. Cứ theo mục đích của liên danh này, thì uy tín của chánh phủ còn kém hơn cả uy tín của ông sư cõ sơn môn Thích thiện Pháp!

TÁM

Kết quả cuộc bầu cử làm

nhiều người đau đầu:

— Liên danh Mặt Trời thắng không vinh, vì phiếu ở Thủ Đô quá thấp.

— Vàng tục tùm lùm là Bác Sĩ Nguyễn tiến Hỷ, mang tiếng thân Chánh Phủ, tuyên bố hy vọng về nhất, mà đã về bét tại Thủ Đô, và về thứ 11 trên toàn quốc.

— Đau nhất là Nguyễn Cao Hách, đang là một GS thực sĩ ngang hàng với ông Mậu tự nhiên đi với ông Ngãi ra ứng cử để về chót trong khi ông Mậu về nhất. Ông Ngãi cũng đau lắm, vì chẳng hiểu ông làm gì mà mới đây, một tờ báo viết rằng sang năm ông sẽ ứng cử Tổng Thống. Với kết quả bầu Thượng Viện, chẳng lẽ làm Tổng Thống đèn đỏ!

— Các lãnh tụ Phan Bá Cầm, Nguyễn gia Hiến, Nguyễn tiến Hỷ, cả liên danh lính sạch, Giáo Sư Nguyễn anh Tuấn, GS Nguyễn cao Hách đều đau, vì đã sắp hàng sau một liên danh thiếu phượng tiện do nhà sư Thích Thiện Pháp làm thủ ủy.

— Sau hết tất cả gần một chục mạng nhà báo, kẻ bị gạch tên, người tự ý rút lui kẻ khác thất cử, kết quả đều bị vắng hết. Nhà báo không có duyên với Thượng Viện.

bức thơ m

ĐÁNH VỖ MẶT ÔNG DIỆM

Trong mặt cuộc phỏng vấn dành riêng cho ký giả báo T.P. ông Trương mẽ gái đẹp thượng lưu đã nói rằng vào năm 1955, ông đã gọi giấy nói cho ông Diệm nói ông sẽ đập vỡ mặt ông Diệm, nếu ông Diệm bắt Trương Vệ, làm nhục quân đội.

Chuyện này không biết ông ông Trương hào hoa đã tiết lộ lần nào chưa, nhưng theo bọn C.O thì có lẽ chưa, vì không thấy đăng trong mục «chuyện lạ bốn phương». Thử hỏi vào năm đó ông mới mang cấp bậc Trung Tá, trong khi ông Diệm là một Thủ Tướng đang lên, là một vị thần trong lòng người dân cũng như người lính lúc bấy giờ. Nhiều ông lớn lúc đó mỗi lần gặp ông Diệm, đều khi cáo lui đều... đi giặt lư. Ấy thế mà ông Trương Tá hào hoa dám gọi giấy nói hăm sẽ đập vỡ mặt ông Diệm, thì quả là người hùng số 1 Giao Chi.

Đề bù lại những «bối mồi» của làng báo đối với ông, bọn C.O xin hoan hô hết mình cái «máu hùng» trong con người ông Trương hào hoa. Đồng thời «khuyên» TT Thiệu nên đề cao cảnh giác, coi chừng ăn ở không nên không phải với Trương Lành, cố ngày ông Trương hào hoa sẽ... gọi điện thoại vào dinh.

Mảnh trăng hạ tuần héo úa lên dần sau nóc Vương Cung Thánh Đường. Gió nửa đêm về sáng, hun hút lạnh lùng. Trên lầu hoàng thành, Đại Vương đứng trầm ngâm bên hành lang có đúc những con tiện bằng xi măng cốt sắt. Lòng Đại Vương cũng se sắt lạnh lùng. Ánh mắt Vương với vợ nhìn qua vườn Thượng Uyển tới cửa Ngọ Môn, dưới ánh đèn sáng Vương nhìn thấy lòng con đường Thống Nhất vô cùng trống trải, mờ nhạt nổi lên là những hàng rào kẽm gai, thỉnh thoảng có vài tên hồ bôn qua lại. Vương thở dài :

— Những hàng rào kẽm gai kia đã ngăn cách ta và thần dân. Thực tâm ta đâu có muốn thế, vì ta từ thần dân mà ra, nhưng.. (Vương lắc đầu) tình trạng của ta lúc này khó khăn quá, ta hầu như bị phá từ bốn phía, từ trong ra ngoài và từ ngoài vào trong.

Vương nhìn lên trời cao : Không biết trời còn tựa nhà Nguyễn ta không? Trên nền trời nhưng thăm thẳm, Vương muốn tìm cho mình một vì sao bản mệnh, nhưng Vương chẳng biết chọn vì sao nào làm bản mệnh nữa, vì trong hàng hà sa số những vì sao, nhiều vì sao mờ nhạt Vương cho là không phải bản mệnh của mình, còn đôi ba vì sao sáng quá Vương không dám tin là của mình, vì Vương chưa được sáng như thế. Vương ao ước rằng nếu Vương có tài như Không Minh, như Khương Tử Nha để bảm độn, xử quẻ xem những ngày mai của Vương sẽ ra sao.

Vương chậm rãi quay về ngự phòng,

CÔNG DANH bạc nửa mái đầu

THIÊN KHÔI viết thay D.H.C 1 kỳ căn phòng mát lạnh, những cái máy điều hòa không khí chạy không một tiếng kêu. Vương ngồi xuống trên long ý, kẻ hầu trà trong ngự thư phòng đem tới một ly trà sâm bốc khói. Vương dựa trên long ngại, nhấp một chút trà sâm. Ly trà sâm làm Vương chợt nhớ tới Đại Hàn và Vương liền tưởng tới ba sư đoàn quân bạn ở đây. Từ mấy năm nay quân bạn đã giúp Vương rất nhiều trong công cuộc tiêu trừ Cộng phi, nay có thể quân bạn sẽ phải rút đi, mà rút chẳng phải vì Vương làm điều gì phật lòng họ, mà chỉ vì bọn Nghị Sĩ phản chiến bên trời Mỹ quốc đang vận động Quốc Hội Hoa Kỳ cúp ngân khoản dành cho quân nước bạn tới tham chiến tại VN như Đại Hàn, và Thái Lan. Vương cắn môi lại : Đây quả là một đòn tối độc của bọn phản chiến Mỹ. Quân Mỹ đã rút đi một số lớn, nay quân đội Đại Hàn và Thái vì tình trạng bất khả kháng phải rút nốt thì tình trạng Việt Nam sẽ ra sao. Chương trình thay quân Việt cho quân Mỹ chưa xong, làm sao tính đến chuyện thay quân Việt cho quân Đại Hàn.

Vương cúi đầu xuống, hình ảnh miền rừng núi và biển hải một phần miền Trung

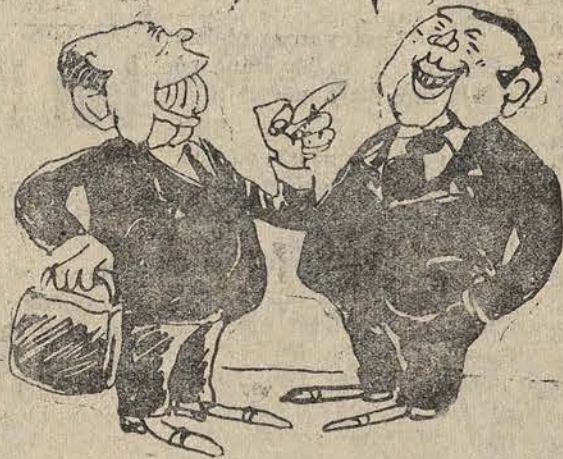
nơi quân Đại Hàn đóng bao la hiện lên. Vương làm sao có đủ quân để mà thay thế.

Vương thở dài, với tay cầm cái tẩu thuốc Dunhill mà tên quân hầu đã nhồi thuốc sẵn, Vương ngậm trên miệng và đón ngọn lửa ga do tên quân hầu thổi, Vương thở một hơi khói. Vương nhìn ánh khói mơ màng nghĩ tới những khoản tiền viện trợ tan dần... gần tới tháng 10, ngân sách Quốc Gia đang soạn thảo lại, Vương đang tính tăng thêm ngân sách, mà tình trạng này khó mà vận động với Quốc Hội. 21 ngàn quân ma ở vùng Bốn mà Tướng Ngô Dzu khui ra quả là một trở ngại vô tình. Rồi còn bao nhiêu chuyện khác, chính trị, kinh tế, xã hội. Toàn là những chuyện điên đầu. Bất giác Vương sờ tay lên mái tóc, mái tóc đã bạc nửa màu. Ba năm lên ngôi cứu nguy, Vương đã thấy mình già đi nhiều quá Vương chán nản.. Ai bảo làm vua là sướng, không làm vua khổ vô cùng ! Vương chợt nhớ lại những thời làm Tướng một Vùng, những ngày của thời đó thực thần tiên. Ngoài giờ lo cho đại sự còn có thì giờ đi câu.. còn lúc này... Vương lắc đầu : Chẳng còn giây phút nào tâm hồn được yên ổn.

Chợt Vương giơ tay làm phép dấu khi vắng trong không gian còn yên lặng có tiếng chuông của Vương Cung Thánh Đường đổ hồi báo giờ lễ nhất. Vương vừa thức trắng một đêm.

TRÚNG CỬ RỒI TA
TÍNH LÂM CẠI GI
TRƯỚC HA' BẠC ?

UÔNG SÂM CAO LY
SỬA SOẠN TRẢ THỦ DÂN
TỐC.

MÌNH MÃ THẤT CỬ THI ĐÚNG THIẾT DÂN
CÁI XỨ NÀY CÒN LÃ MỜI CHUA BIẾT
XỨ DUNG LA' PHIẾU.

ÔNG ẤY LUÔN CÚI ĐÊN THÀNH TẬT
ĐỂ XIN PHIẾU MÃ VẤN ĐI TƯỚT ĐO
TÔI NGHIỆP CHƯA

... BẠN BÀ CON GÁI ĐEM THÂN RA LÀM
VIỆC, CÙNG NHƯ ĐƯA CON NGƯỜI TÔI
RA CHONGƯỜI TA ĐAM ĐÀ...

NGHE BÀ TUYÊN
BỐ PHẠT THÊM
QUA ĐI...

BỘC MÁ

TRANG HUI

VÌ NÔ HE NÊN VỀ HẠNG CHÓT

Ngay trước khi bầu cử, nhiều người đã nhìn cái đầu sư cụ nhẵn bóng của hòa thượng Thích thiện Pháp cười mà đánh cá với nhau rằng: Chắc hẳn liên danh sư cụ về bết.

Trong giới chơi bời, người chơi kỳ nhất thứ nô he, tức là thứ không có tóc. Đi ngã ba chuồng chó mà vợ phải được em nô he thì cứ gọi là mặt, đi trên đường về đứng xe nếu không cũng được linh mời vô ấp nghỉ mát về bất cứ tội gì, hoặc sau đó đánh bài cứ gọi là cháy túi. Dân đi bầu phiếu cũng vậy, sáng bảnh mắt đi bầu mà nhìn thấy liên danh sư cụ thì chán mới đòi, bỏ phiếu cho sư cụ có khác gì bỏ phiếu cho đầu gối, nhìn thấy cái đầu trọc sui thấy bà nội, thôi thì đành bỏ phiếu của sư cụ vào thùng rác cho sư cụ mau thành chánh quả. Ba năm sau nếu còn muốn tranh cử, xin sư cụ phá giới để tóc cho xanh um lên, chứ nhân hiệu đầu trọc hết sai rồi.

NGƯỜI ĐÃ ĐI

Ông Nghị ba niên không tái tranh cử Trần Văn Đôn đã lên đường đi Hoa Kỳ, trước khi đi ông vào chào từ biệt Tổng Thống. Ông làm cử y như một nhà ngoại giao ngoại quốc hết nhiệm kỳ, trước khi về nước là phải vào chào từ biệt vị nguyên thủ của cái quốc gia mà họ đã làm đại sứ bốn năm. Nhưng ông Đôn không phải là người ngoại quốc, mặc dù có kẻ đồn um lên ông là một thứ người Việt mới.

Ông Đôn ra đi, để lại cái gánh nặng Mặt Trận cứu nguy dân tộc trên vai bà Nguyễn phước Đại, một người đàn bà can đảm và có lập trường tranh đấu hơn ông nhiều, người đàn bà ấy đã từng khóc vì thái độ lấp lửng của ông ra hay không ra tái cử. Ông Đôn có đạo công giáo nhưng ông hết sức tin tưởng số, số tử vì nói ông phải lưu vong ít nhất ba năm, rồi sau đó ông về làm lớn hơn nhiều, có lẽ vì vậy mà ông tạm ngưng cứu nguy dân tộc để ra đi ngó hầu cứu nguy bản thân mình. Ông đi Con Ong chúc cho ông được bình an nơi quê người và cũng xin nhắc nhớ ông cũng như bao nhiêu chính khách đốn gió khác rằng: Đất nước này có ông hay có họ cũng rậm đám, còn không cũng chẳng sao, đừng tưởng rằng thiếu một ta đất nước sẽ tan

hoang. Làm lớn thì ở quê nhà, lúc thất thế ra đi, cuộc đời chính khách của ông như vậy cũng đã là sung sướng hạnh phúc lắm rồi.

MỘT LỜI PHÁN TRUYỀN KHÓ HIỂU

Phó Vương vừa phán truyền rằng: Chỉ có những kẻ ngu xuẩn mới tin rằng chế độ này (chế độ đệ nhị cộng hòa) vững như bàn thạch vì đã có chế độ nào vững hơn chế độ Ngô đình Diệm mà tới khi sụp đổ cũng sụp đổ. Phó Vương cũng cho biết thêm là ông có nói với Chánh Vương nếu không cải thiện tình thế này thì có chuyện bùng nổ bất cứ lúc nào làm chết cả đám, làm ông cũng chết lây theo.

Lời phán truyền nặng tính chất sấm ký, do đó người dân hơi khó hiểu. Vì dân chúng hằng ngày được nghe những ông loa tuyên truyền của nhà nước nói: Chế độ này được xây trên một nền tảng dân chủ vững chãi, vì gạch đá vôi vữa đều sản xuất tại Mỹ, và tình thế này rất tốt đẹp, chính trị, kinh tế, xã hội, văn hóa cái gì cũng very good, chiến thắng được C.S đến đít rồi. Nay Phó Vương nói như vậy thì chẳng lẽ Phó Vương đeo kính đen mà nhìn tình thế nó đen chằng, hoặc giả bọn quan lớn trong triều chỉ toàn là bọn mắt lè, mắt chột? Phó Vương ơi ở cương vị nào nói theo cương vị đó, nếu Phó Vương làm Chánh Vương thì chắc Phó Vương đã nói khác rồi, chứ sức mảy mà nói bộc trực ngay thẳng như ngày nay. Kinh nghiệm khi Phó Vương làm chủ tịch ủy ban Hành Pháp đó, có lời nào Phó Vương chê mình đâu, giả tỷ thời đó mà cũng có một ông Phó nói như Phó Vương bây giờ, chắc ông Phó đó bị gà trời nó đá văng xi lô luôn.

Nhưng tóm lại qua lời Phó Vương, thì chế độ này đang lung lư như chân giường đã cũ, và tình thế này đang đen xin như màu đen trái mìn nặng kí nhất chẳng hiểu nó sẽ bị nổ tung lúc nào. Bọn Con Ong tin lời Phó Vương nên sợ, do đó sửa soạn sơ mi gô đi về nghĩa trang sớm, chứ đào đâu ra phi cơ sẵn để mà khi biến thì tam thập lục kế, tẩu vi là thượng sách.

CẢNH CHIỀU TẠI CÁC PHÒNG PHIẾU DÂN BỊ LỬA NHIỀU RỒI NÊN CHÁN ĐI BẦU

SAIGON. Cuộc bầu phiếu bán Phần Thượng Viện đã diễn ra trong khung cảnh chợ chiều ngay trong buổi sáng ngày chủ nhật. Tại các phòng phiếu chỉ có nhân viên trực và các quan cảnh sát giữ an ninh ngồi hút thuốc lá vật, nếu có những người lạ thì đó chỉ là những kiểm soát viên của những liên danh ra xem mong có bắt được trường hợp vi phạm bầu cử hay gian lận bầu cử hay không. Trong lúc các phòng phiếu vắng hoe thì ngoài phố dân chúng đi dạo chơi tấp nập. Phóng viên Con Ong hỏi họ sao

không đi bầu, nhiều người lắc đầu đáp:

— Chán lắm rồi, bầu với bán quai gì, bầu các ông ấy vô để rồi các ông ấy đi công du, đi làm áp phe chứ làm được quai gì cho dân, dân bị lừa nhiều rồi.

Có một ông cười mỉa mai:

— Có một ứng cử viên hôm qua nói với tôi, liên danh ông ta chắc ăn, và nếu lần này ông đắc cử rồi sẽ có nhiều thắng từ xưa vẫn chửi ông chết với ông. Chưa đó ông Nghê đã đe hàng Tổng là thế đấy. Ngừ ấy vào Thượng Viện thì chỉ đi trả thù vật chứ làm quai gì. Nay ông nhà báo, có kẻ còn dọa các ông nếu họ thất cử họ sẽ kiện các ông vì trong thời gian tranh cử các ông chửi bới họ ghê quá.

Phóng viên Con Ong cười quay lại chỗ phòng Phiếu thấy mấy ông ứng cử viên đang rình rập lẫn nhau.

NGƯỜI DÂN CHỦ HẠNG NHẤT PHÊ PHÁN BỘ CANH NÔNG LÀM VIỆC ĐỐT NHƯ BÒ

SAIGON. Cựu Thanh tra kiểm lâm, ông Long... cố vấn cho nghiệp đoàn khai thác lâm sản, người được tiếng là dân chủ hạng nhất vừa lên tiếng chê Bộ Canh Nông làm việc đốt, đốt như bò... khi không hủy bỏ bài chỉ A để cho đầu trâu cây rừng. Bộ trưởng dân đầu trâu sẽ đóng nhiều thuế cho nhà nước, nhưng thực ra số thuế vụ thu không được bao nhiêu, số cây đáng lẽ đem về một ngân khoản khổng lồ cho nhà nước nếu duy trì bài chỉ A, đã hành động cây lâu năm trong vương quốc Hồ Nai. Cây đã mất mà thuế cũng chẳng thu được đồng nào.

Bộ Canh Nông cho rằng, số đi cho đầu trâu vì tình trạng an ninh trên lãnh thổ đã đạt tới 90%. Nhưng theo người dân chủ kỹ sư Long, thì các ông lớn trong Bộ chỉ nói phét, tối ngày ngồi trong phòng lạnh, có dám vô rừng đầu mà dám nói an ninh, ngay cả nhân viên kiểm lâm từ 10 năm nay, chỉ dám lơ vơ, lẩn vẩn ngoài bia rừng để đóng «bia chết» ngó hầu bảo vệ chữ thọ, thì còn nói gì tới các quan lớn trong Bộ. Các nhân viên kiểm lâm chỉ vô sâu trong rừng chừng 3 cây số là được «giải phóng sinh mạng» ngay, điển hình là ở cây số 62 trên đường Pleiku-Ban mê Thuật.

Một điều hay ho nữa là sau khi nghe người Dân Chủ hạng nhất trình bày, ông giám đốc kiểm lâm cũng phải nhận là đúng, và trong một tờ trình của Ty lâm vụ Biên Hòa, cũng xác nhận là tình hình trong rừng không có an ninh như ông Bộ Trưởng tưởng tượng. Vậy lý do cho tài phiệt đầu trâu là có sự cấu kết giữa những ông lớn tham nhũng trong Bộ với bọn tài phiệt.

Nghe đầu ông Tổng Trưởng Canh Nông bị cùm sau khi nghe tin này.

ĐĨA NGỤC MÔN

1616 : 1 KẾ HƯ BINH ? 1 THỦ ĐOẠN CHÍNH TRỊ

Trong dư luận quần chúng, cũng như trên báo chí, đang có một sự bàn tán và bình luận ồn ào về một con số : Đó là con số 1616. Người ta bảo con số này ám chỉ số thứ tự của các liên danh 1,6, và 16.

Người ta dị nghị rằng Hành Pháp đang ngầm yểm trợ cho ba liên danh này vô Thượng Viện để làm nô bộc cho Hành Pháp. Vì thế Hành Pháp mới đưa ra con số trên như là một tiên lệnh, buộc các chính quyền địa phương phải tìm đủ mọi cách (tất nhiên trong đó có cả cách... ăn gian) yểm trợ cho 3 liên danh 1,6 và 16 đắc cử.

Một số nghị sĩ đã lên tiếng tố cáo âm mưu trên. Và đại diện 13 liên danh khác thì dọa sẽ rút lui để phản đối. Trong khi đó, đêm 26-8, Hội Đồng TCTU họp khẩn đề thảo luận về vấn đề này.

— Nói tóm, mấy ông NS và mấy ông UCV đã tỏ ra tin chắc Hành Pháp quyết định đùn đít 3 liên danh 1,6,16 vào TV

Trên nguyên tắc, tất nhiên ông TT Thiệu sẽ tìm cách đưa tới tối đa chân tay, em út, nô bộc v.v... của ông vô TV. Càng nhiều càng tốt để tạo một cái khối đa số ủng hộ ông tại Quốc Hội. Chuyện đó là thường trong trò chơi dân chủ. Không thể chê bai ông.

Ở các nước dân chủ có chế độ lưỡng đảng việc Hành pháp yểm trợ gà nhà vào QH được làm công khai, và được coi là hợp pháp. Ở xứ ta, tuy cũng dân chủ, nhưng vì còn trong tình trạng đa đảng, lại chưa có đảng cầm quyền, nên việc làm đó chưa thể làm công khai. Tuy nhiên, Hiến pháp khuyến khích tiến tới chế độ lưỡng đảng, nên cũng không thể coi việc Hành pháp yểm trợ ứng cử viên vào QH là điều cấm kỵ. Do đó, nếu Hành pháp quả thật ủng hộ 3 liên danh 1, 6, 16 cũng không có gì là lạ.

Nhưng có điều, theo bọn Con Ong, nếu cứ tin ngay vào lời đồn là 3 liên danh 1, 6, 16 được Hành pháp yểm trợ thật, thì e rằng hơi vội và có khi hơi... ngây thơ. Tại sao lại không thể nghĩ đó chỉ là một kế hư binh? Vào phút chót sẽ có thay đổi?

Ấy là chưa kể, có thể đó chỉ là một thủ đoạn chính trị.

Bởi vì, như đã nói, việc Hành pháp sẽ ủng hộ 1 số liên danh thủ túc vào TV là chuyện dĩ nhiên. Có kín như bưng, hoặc giả Hành pháp không ủng hộ liên danh nào đi nữa, thì người ta vẫn nghi và vẫn nghĩ là có.

Vậy, chỉ bằng trưng kế tựu kế, tung ngay ra tin đồn là Hành pháp yểm trợ 3 liên danh 1, 6, 16. Thiên hạ sẽ chú mục vào đó, trong khi thực ra Hành pháp lại yểm trợ cho 3 liên danh khác mà không ai ngờ tới. Có thể 3 liên danh thực sự được Hành pháp ủng hộ lại chính là 3 liên danh khoán áo đối lập hung hăng con bộ xít nhất, và trong lúc tranh cử, chửi Hành pháp nhiều nhất.

Sau hồi chung cuộc, Hành pháp sẽ có quyền vênh mặt mà nói rằng đây các ông thấy không? cuộc bầu cử rất ngay thẳng và trong sạch. Nếu tôi ăn gian, thì 3 liên danh mà tôi yểm trợ đã đắc cử rồi, chứ đâu đến lượt mấy cha này. Và, các liên danh đắc cử sẽ được coi là được nhân dân

ủng hộ thực sự.

Có người sẽ bảo rằng, nếu Hành pháp làm như vậy, sẽ mất tiếng; yểm trợ gà nhà, mà gà nhà lại thất cử, là yếu. Nhưng chúng ta cũng nên hiểu rằng có miếng vẫn hơn có tiếng suông.

Và chẳng, trong hiện tình đất nước, «người ta» vẫn cần những thứ đối lập... cuội, để tỏ ra là ta đây dân chủ hết mình. Chứ nếu quả thật Hành pháp muốn công khai có một khối đa số ủng hộ ở trong QH, thì đâu khó gì.

Hành pháp có nhiều đô la lắm, trong khi đại đa số quý vị đại diện của chúng ta lại theo chủ nghĩa... «đôn vi quý»! Hẳn là cả nước đều biết điều đó. (viết trước ngày bầu cử)

LỰA ĐÀN BÀ ĐỀ GẮN HUY CHƯƠNG LÀ RẤT HỢP LÝ

Ủy ban Bảo vệ Ký giả vừa gửi một văn thư lên Đại tướng Cao văn Viên đề phản đối việc Quân Đoàn 3 gắn huy chương cho nữ ký giả Th. Th. Theo văn thư thì ủy ban này cho rằng có nhiều ký giả xứng đáng hơn cô Th.Th, Tướng Trí đã không gắn huy chương, mà lại gắn cho cô Th.Th.

Bọn Con Ong cho rằng ủy ban này chẳng hiểu cái mẹ gì hết. Trước nhất, việc gắn huy chương là quyền của Người ta. Huy chương Người ta mua, thì Người ta khoái ai Người ta có quyền gắn cho người đó.

Hơn nữa, đây là người ta gắn cho ký giả... hữu công — nghĩa là... tôi là người gắn huy chương vậy ký giả hữu công phải là hữu công với tôi, chứ hữu công với người khác, hoặc hữu công với quân đội, với đại cuộc, thì mặc xác anh, việc chó gì tôi phải gắn. Nhờ các anh một tí.

Mặt khác, theo một tờ báo Mỹ tường thuật lại lời tuyên bố của tướng Trí, thì ông là người thích giao du với đàn bà thượng lưu trí thức. Thì cái chuyện ông lựa một ký giả đàn bà để gắn huy chương là điều rất hợp tình hợp lý.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

FEB 3 1971

ĐỪNG PHÁT NGÔN LÀ HƠN.

Ông Dân Biểu Nguyễn Minh Đăng, sinh ra ở Bùi Chu, lớn lên ở Trại Bùi Phát và vào Quốc Hội bằng phiếu của Cha, vừa tỏ cái lỗ miệng xỉ và thậm tệ cái Mặt Trận Quốc Gia Dân Chủ Xã Hội của Tổng Thống Thiệu. Ông Đăng cho rằng mỗi lần có cuộc họp ông Thiệu nên đích thân ra ngoài, chứ để các "đồng chí" trong đó có ông Đăng vào Dinh Độc Lập, để bị dư luận... ngộ nhận lắm.

Ngoài ra ông Đăng còn tố cáo rằng ông Thiệu chỉ cần cứ vào tiền tài nuôi sống Mặt Trận. Theo ông Đăng, như vậy một khi tiền đã cạn thì... hết tiền hết gạo, hết anh tôi.

Về cái MTQGDCXH thì từ lâu chính ông Thiệu cũng đã phải bịt mũi vì tinh thần của một số lớn "đồng chí", do đó bọn C.O miễn bàn thêm, mà chỉ bàn về những câu phát ngôn của ĐB Đăng. Theo bọn C.O một khi danh có chính, thì ngôn mới thuận. Ông Đăng từ bao nhiêu lâu nay tỏ ra rất có khiếu về khoa năng bị Chính Quyền. Tên ông còn rục rịch trong danh sách 67 tên phản bội đồng bào khi chấp thuận "LUẬT CHƠI TRÒ" và có kẻ sĩ phải lấy "cạc bốt" đúc tượng ông. Một người như vậy mà còn "ngại" cái chuyện chui vào Dinh thì đáng nghi lắm. Còn câu ông bảo ông Thiệu chỉ cần cứ vào tiền, Hủi này phải nhận rằng rất đúng. Ông Thiệu đã hổ to trong phép nuôi gia nhân, hóa cho nên ông Đăng, một gia nhân trung thành đợi mãi không thấy Dục Sư Cổ Vấn cũng phải sốt ruột kêu ầm lên rằng: « Hết tiền, hết gạo, hết anh tôi ».

Bọn C.O để ý thấy từ ngày vắng bóng Dục Sư Nguyễn Cao Thắng, đã có nhiều ông Dân Biểu thuộc khối thân Chính Quyền trở cờ đổi lập với Nhà Nước. Với cái đà "hết tiền, hết gạo này", chẳng bao lâu nữa, ông Thiệu nhìn quanh tả, hữu, chỉ thấy toàn những người « đổi lập ».

MỠI LÁ PHIẾU LÀ MỘT VIÊN GẠCH

Từ ngày môn Dân Chủ được du nhập vào đất Giao Chi này, trước một cuộc bầu bán, cơ quan tuyên truyền của Nhà Nước đều làm việc âm ỉ suốt ngày. Lá phiếu, ôi lá phiếu đẹp để làm sao. Theo sự « mô tả » của cơ quan trên, thì tay cầm lá phiếu còn rung rung, hồi hộp hơn cầm lá mớ lông của người tinh.

Ngoài ra mỗi lá phiếu còn được ví là một viên gạch xây nền dân chủ. Viên gạch này - hiểu khi phải trộn với máu của người dân vì những vụ khủng bố của bọn Vi Xi như trong cuộc bầu cử bán phần Thượng Viện này chẳng hạn. Nhưng than ôi, mấy năm nay hàng triệu viên gạch của cử tri toàn quốc đã bị... đem xây nhà cho phần lớn những ông Dân Biểu Nghị Ngõm.

Bọn C.O đểch có nói ngoa đầu. Nhiều anh Dân Biểu, nhiều anh Nghị Ngõm đã giàu to (bằng nhiều cách) và xây nhà, tậu xe đồ luyến bằng những lá phiếu của cử tri. Bởi thế, do đó, hóa cho nên... kỳ bầu cử này tỷ số cử tri đi bầu đã sụt xuống đáng buồn.

Với cái đà này, nền Dân Chủ ở nước Giao Chi ta có thể bị "phá sản" đến nơi. Các đảng Lập P áp cũng như Hành Pháp đã nghĩ đến điều bị thảm này chưa nhỉ?

CÁC EM THỢ CHỢI SAO CHƯA VÙNG I ÈN?

Ông bạn đồng minh Bê Năm Hai cả năm nay cứ nhấp nhấp một tí, lại rút một tí, mãi đến bây giờ mới chính thức rút hẳn. Đềm đặc biệt trong chuyện rút này là ông nhà giàu xứ Bê Năm Hai đã khiêng về xứ tới hơn 2000 tấn đồ phế thải gồm mọi thứ hăm bà lẳng như máy điều hòa không khí tủ lạnh, ti vi, bếp điện...

Bọn C.O rất lấy làm một sự ngạc nhiên là chị em thợ chợ đầu sao không thấy vùng lên đòi quyền sống với Mèo. Chị em thợ chợ mà vùng lên còn có chính nghĩa hơn ối cái "đòi quyền sống" khác. Có chính nghĩa vì Mèo nó đã bỏ rơi chị em thợ chợ ở lại cái đất nước tang thương này. Vì Mèo mà « đồ nghề » của chị em đã bị « đồ phọc mề » hết xài. Đối với dân Giao Chi, « đồ nghề » của chị em thợ chợ đương nhiên đã trở thành đồ... phế thải, nhưng đối với Mèo chị em vẫn « sáng giá » như thường. Mèo đem cái đáng phế thải về nước, trong khi lại để cái còn dùng được ở lại là một điều vô lý.

Chị em thợ chợ nên đem nhớ Quái Nhân Tật Chúng giải quyết đn thỏa vụ này. Đến mau kéo ông ta cũng rút nốt là lúc đó chỉ có nước bắc thang lên hỏi ông Giỏi.

MONG RẰNG VỤ NÀY ĐỪNG CÓ THẬT.

Một số độc giả C.O đã đến tòa soạn than phiền với kẻ bắt chước này rằng hồi này có một số anh em Thương Phế Binh làm lộng quá. Theo những bạn độc giả trên thì gần đây mỗi tối trên khoảng đường gần trường Quốc Gia Nghĩa Từ thường xuất hiện một nhóm sáu bảy người tự xưng là Phế Binh. Các đảng này đã chặn đường người qua lại để xét giấy tờ và sau đó làm một phát "xin tiền".

Phải nhận rằng thời buổi nhiều nhưong này, dân chúng nghe hai tiếng « Phế-Binh » là đã phát rét rồi, hóa cho nên phải méo mặt mồm hồ bao vét tí tiền cơm « cúng đường » cho mấy vị này để yên thân về với vợ, với con.

Bọn C.O không tin những ông nội kia là Phế-Binh, vì Phế-Binh hơn ai hết phải hiểu rằng dân chúng lúc này còn khôn khờ, khôn nạn hơn anh em nhiều. Họ đói nhưng đêch có quyền đi cầm dùi, mà đầu có cầm dùi, cũng đêch có tiền xây nhà hai ba tầng bằng xi - măng cốt sắt như khu Phế Binh đường Lê - Văn - Duyệt và Nguyễn Văn Thoại. Theo bọn C.O những ông nội kia nhất định là cái bọn cướp đường, cướp chợ, đối ăn vụng, túng làm liều. Con Ông nghĩ chắc những bạn độc giả trên nghe phong thanh anh em Phế Binh định phát động « chiến dịch ăn xin » nên mới hiểu lầm như vậy. Thực ra nếu anh em Phế Binh có đi ăn xin, là đi ban ngày với chủ đích làm nhục những người có trách nhiệm phải lo cho đời sống của anh em, chứ đâu phải ăn xin để bỏ tiền vào túi.

Tuy nhiên cuộc đời có kẻ đêch nào học được chữ ngờ, bởi vậy bọn C.O chỉ còn nước chấp tay cầu Phật, cầu Chúa đưng cho cái vụ ô uế kia là sự thật.

NHẬN VƠ

Đài phát thanh Hà Nội hôm 31-8 đã huyền hoang lên tiếng rằng tất cả những vụ xáo trộn hiện nay tại Saigon đều do Cộng Sản lãnh đạo. Đài Hà Nội đã trắng trợn phết lác rằng: « Đồng bào các đô thị Miền Nam đã tiếp tục nổi dậy đấu tranh về mọi mặt quân sự, chính trị và kinh tế, dưới mọi hình thức thật là phong phú. Tất cả chống lại đế quốc Mỹ và bè lũ tay sai, nhằm đưa cuộc cách mạng giải phóng Miền Nam đến một cao độ là đòi Hòa Bình tức khắc, đòi Mỹ rút hết quân, lập chính phủ Liên Hiệp... »

Ăn tục nói phét vốn là nghề của bọn Vẹm, hống nữa những xáo trộn xảy ra về hình thức lại... đúng với điều họ nói phét, thành thử đối với dư luận quốc ngoại, rất có thể những lời nói phét của chúng có một ảnh hưởng chính trị không tốt cho những người quốc gia chúng ta.

Bọn C.O. để nghị với nững người năng xuống đường, những Ủy ban đòi cái này, Ủy ban đòi cái kia, mỗi lần xuống đường nên bỏ ra 2 tiếng đồng hồ chửi cha bọn Cộng sản khát máu. Có thể chửi bằng lời và bằng cả biểu ngữ càng tốt.

Làm như vậy trước hết là Nhà Nước khó lòng chụp mũ các vị là Vẹm. Sau nữa những cuộc tranh đấu, xuống đường của các vị, bọn Vẹm sẽ không thể nhận vơ để tuyên truyền lếu láo gây bất lợi về phía chúng ta.

XEM TƯỚNG CHO 30 TÂN NGHỊ SĨ

Bọn viết báo, tuy không phải là thầy bói, nhưng mà rất có tài xem tướng mấy anh chính khứa; chẳng hạn chỉ nhìn sơ qua cái bản mặt vuông không ra vuông, tròn không ra tròn, hai con mắt lúc nào cũng ngơ ngác ngác... thì biết ngay anh đó thuộc vào cái loại... chó ngáp phải ruồi—tức là Xuân Tóc Đỏ.

Nếu lại là cái mặt choắt như mặt chuột kẹp, hai mắt tí hí như mắt lươn, thì anh chính khứa này sớm muộn gì cũng đi tới chỗ lừa thầy phản bạn.

Hoặc anh chính khứa nào lại có cái lưng cong cong và mềm, thì nhất định anh đó thuộc loại chính khứa... lòn chôn.

TRẠNG HỦI, ONG LỖ CẦM TRÔNG

Trên đây là một vài tí dụ. Ở chính trường của ta, không thiếu gì những thứ chính khứa đó.

Đề số báo tới, bọn Con Ông sẽ làm một phát xem tướng 30 ông bà tân nghị sĩ. Bảo đảm 100 phần 100, bọn Con Ông xem tướng chính khứa thì không thể nào sai được—ít khi bói... nhầm lắm.

TƯỚNG QUÍ BÀ ĐI ĐÒI CHỜNG

Hôm mới đây, có mấy bà già giết giặc toan xông vào tòa Đại Sứ Mỹ, nhưng bị cản, và bị đẩy văng ra ngoài. Mới đầu người ta cứ tưởng quý bà xông vào tòa Đại Sứ Mèo để thưa kiện vài anh Linh Mèo nào đó đã giở trò ăn lương chợ quýt.

Có người lại nghi là trước phong trào Mèo rút quân ào ạt, quý bà bị mất... chông, nên quý bà mới xung phong vô sở là n của ông Bùn Cưa để đòi chông.

Nhưng lúc hỏi lại thì té ra không phải. Nguyên quý bà này là em út của bà Ngô Bá Thành cựu bí thư của bà Nhu hiện là đầu nậu cái gọi là phong trào Phụ nữ đòi quyền sống. Bỏ khỉ còn sống nhằn rằng cả, chứ có ai sắp chết đâu.

Quý bà này nghe tin PTT Mèo sang Anamta, nên toan xông vào Tòa Đại sứ để dâng nguyện vọng lên ông A Nhép: Đại ý quý bà xin ông A Nhép cải thiện chế độ lao tù tại miền Nam VN, thay đổi chính sách sử dụng nhân viên, trả ty do hoặc phải xét lại tất cả những can phạm do Tòa án mặt trận xử.

Bọn Con Ông gồm toàn những thằng «vua nịnh dăm» rất thích giao du mí đàn bà, trí thức thượng lưu hay vô học hạ cấp cũng chơi tuốt nhưng cũng phải thành thật mà nói rằng việc làm trên đây của quý bà... thối không thể tưởng tượng được.

Tuy rằng Mèo là đồng minh của ta, tuy Mèo giúp đỡ ta, nhưng Mèo đâu có phải là... bố ta, mà quý bà lại nhờ PTT Mèo mà dâng thỉnh nguyện thư xin cải thiện giường máy nhân sự ở nước Anamta.

Làm như thế tức là quý bà đã bán rẻ chủ quyền QG. Cũng vì đất nước này có nhiều kẻ sẵn sàng bán rẻ chủ quyền QG như thế, nên Mèo nó mới đề đầu cỡi cõ ta hoài hoài.

Thời buổi này là thời buổi kiếm ước, vật giá leo thang, cái gì cũng đắt đỏ, sao quý bà lại nỡ phá giá bán rẻ chủ quyền QG như vậy?

Nhờ quý bà một tí.

SAO QUẢ TẠ CHIẾU

Nghe tin Nhà văn Dương Hùng Cường ở Đê Húc Càn có viết một bài Cà Kê Đê Ngõm nói về cái sự đánh sang Thái Lan của tướng Trí—người chỉ thích giao du với đàn bà cao cấp—Tướng Trí bèn ra lệnh cho một đàn em, ông đàn em này là một người bỏ ruột của Đê Húc Càn và là chủ nhiệm một tờ nhật báo sáng giá tại Saigon, thuê thập tài liệu báo cáo lên thượng cấp tất cả những gì về thân thế và sự nghiệp của Đê Húc Càn để tìm cách phang Đê Húc Càn về tội dám mó đẽ ngựa.

Nghe đầu ông đàn em này báo cáo dài lắm, tới 2 trang đánh máy. Ghê chural Phen này Đê Húc Càn chắc là bỏ mệ.

Ôi cái nghề viết lách nham nhở sao mà vất vả làm vậy.

MỠI NGÀY NHỚ ĐÓN ĐỌC .

nhật báo ĐƯỜNG SÁNG

Chủ nhiệm chủ bút NGUYỄN THẠCH KIẾN

Tòa soạn : 6 Đặng Đức Siêu — Saigon

☐ Tin tức chính xác — Lập luận đúng đắn

Quản lý : HOÀNG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 15đ. Một tháng 60đ. Một năm 720 đ.